Ludas Matyi

I. évfolyam, 25. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 november 4.

FÜGGÖNY MÖGÖTT!

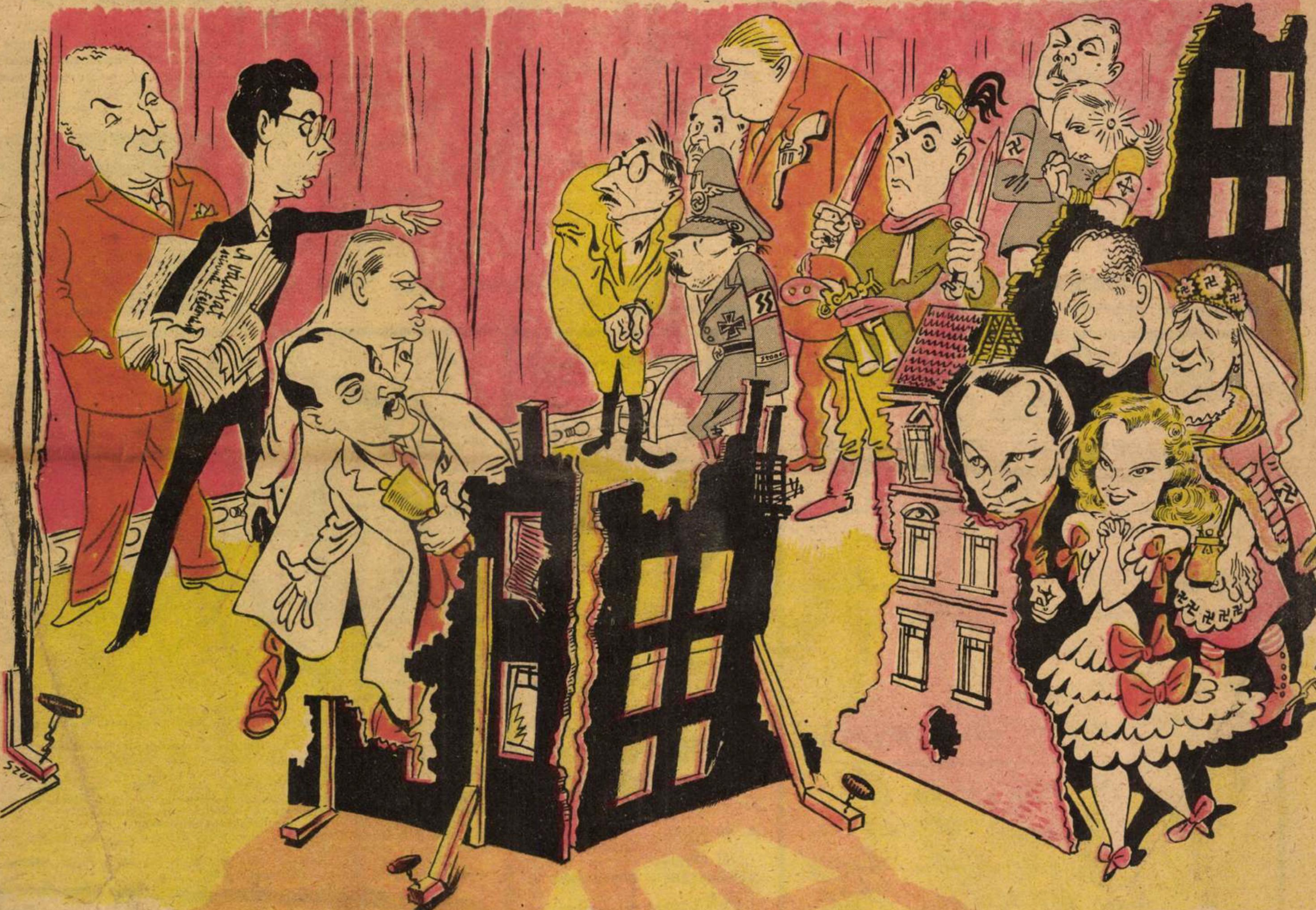

PÉTER GÁBOR rendező (az ügyelőhöz): Megmondhatja a szerzőnek, hogy a színészkedő politikusok után most a politizáló színészek következnek!

A színen vannak:

Ries István dr., a társulat igazgatója

Major Ákos, a szerző

Farkas Mihály, ügyelő

Péter Gábor, rendező

Továbbá a bűntársulat tagjai:

Mohai-Mohaupt, a hídrobbanó siker főszereplője

Görgey Vince, a „Szigorúan bizalmas“ című rovat vezetője szigorúan bizalmatlan arccal

Sztrache Gábor, nyilas lakáskormánybiztos, aki már szívesen kiegyezne egy Andrássy-út 60. sz. alatti öröklakással

Bágyoni Váró Andor, nagyvágó, aki az ellesetteket mindig igyekezett felzsarolni

Zöldi Márton, az ujvidéki hóhér, aki éppen olyan hófehér lelkületű, mint Feketehalmy-Czeydner

Hain Péter, a Gestapo mesterdetektívje és neje, aki élete végéig férje mellett — ül

Páger Téni, az Első, akiből Harmincadik, majd egy utolsó lett

Szeleczky Zita, a szerkesztőség macskája a Magyar Futárnál

Hajmássy Mackó, az ő hosszúlejáratu termetével és még hosszabb bűnlajstromával

Fedák Sarolta, legújabb színváltozása közben

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

az Igazgatóság

ÁRA: 100 PENGŐ

HALOTTAK NAPJÁN

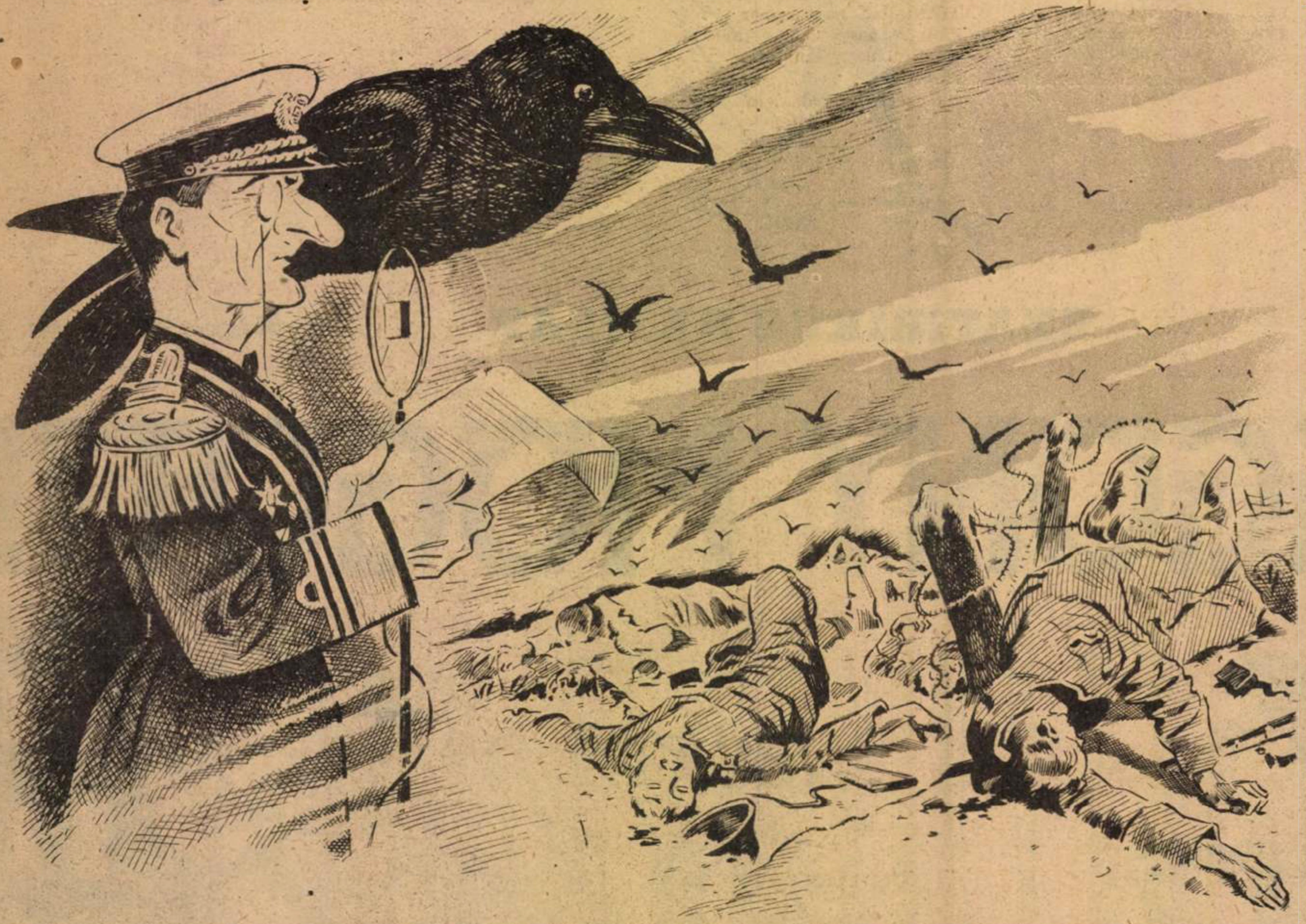

„...halálba küldtelek ugyan benneteket, de arra vigyáztam, hogy árvák ne legyetek, Horthy apátok mindenesetre életben maradt!"

Én sose láttam rémeket

Olvastam, mindig győznek ők,
Mindenkit megelőznek ők,
Nem tudják, mi a vereség,
Bőrük alatt is eleség.
És sose láttam rémeket,
Csak csodáltam a németet.

Olvastam: fő a nyugalom!
A kiürítés rugalom
S jött mint isteni sugalom:
„Kezdeményezünk nyugaton!"
És sose láttam rémeket,
Csak csodáltam a németet.

Azt jódlizta a muzsika
És azt gügyögte Zsuzsika:
„Fő a gázkamra és a jog
És Németország győzni fog!"
És sose láttam rémeket,
Csak csodáltam a németet.

Most nyilas, SS egyremegy,
Az igazolás kegyre megy.
A hivatal reakciós
S Hirig Simon már akcióz.
Hát miért lássak rémeket?
Csak csodálom a németet.

Svábokban dús a hivatal
Hát ez mi, ha nem diadal?!
Szivárgunk vissza, mint a pinty,
Nyugodjatok meg: hiba nincs
Ne láss hát pajtás rémeket,
Csodáld te is a németet!

A hét legszomorúbb vicce

— Hallotta, Rozenák úr? Taksonyban a reakciós svábok üveggel keverik a gabonát.

— Jól nézünk ki. Most aztán se kenyér, se ablak.

Hangtalan Heti Híradó

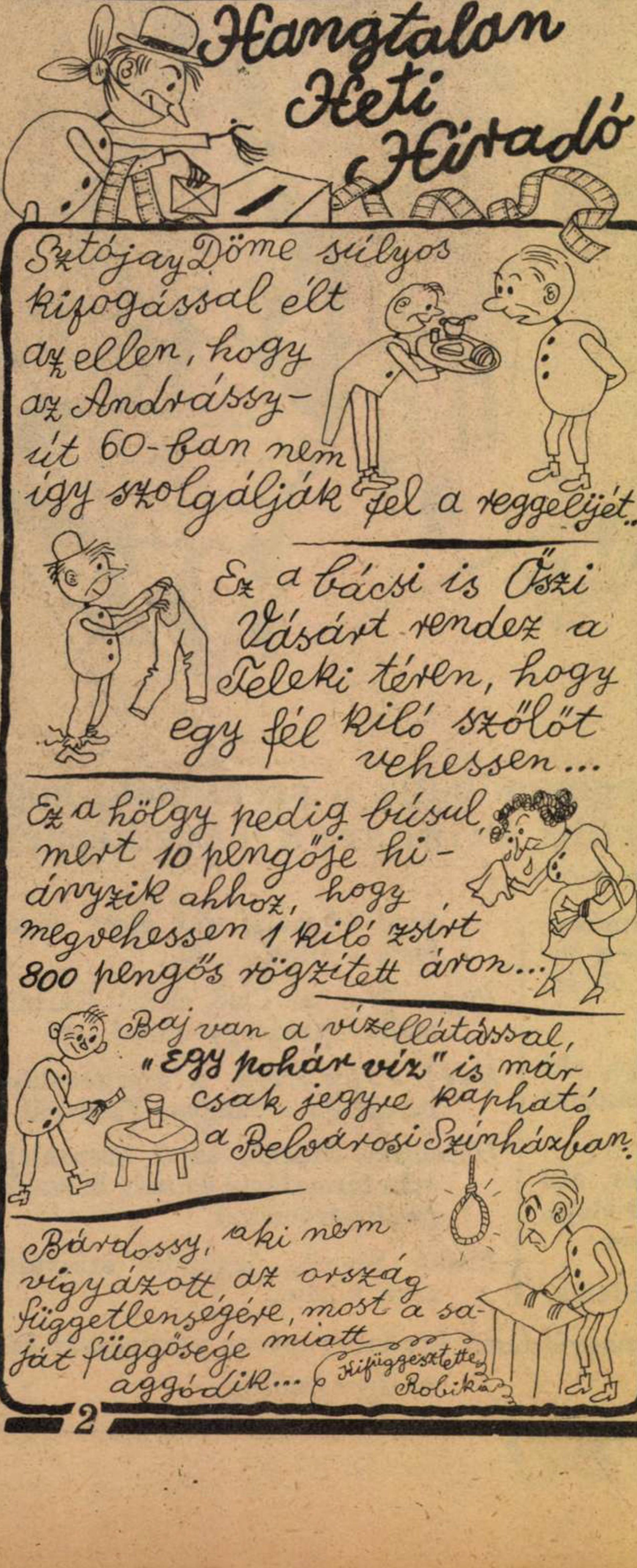

Sztójay Döme súlyos kifogással élt az ellen, hogy az Andrássy-út 60-ban nem így szolgálják fel a reggelijét...

Ez a bácsi is Őszi Vásárt rendez a Teleki téren, hogy egy fél kiló szőlőt vehessen...

Ez a hölgy pedig búsul, mert 10 pengője hiányzik ahhoz, hogy megvehessen 1 kiló zsírt 800 pengős rögzített áron...

Baj van a vízellátással, „Egy pohár víz" is már csak jegyre kapható a Belvárosi Színházban.

Bárdossy, aki nem vigyázott az ország függetlenségére, most a saját függősége miatt aggódik...

Kifüggesztette Robika

Figyelmesség

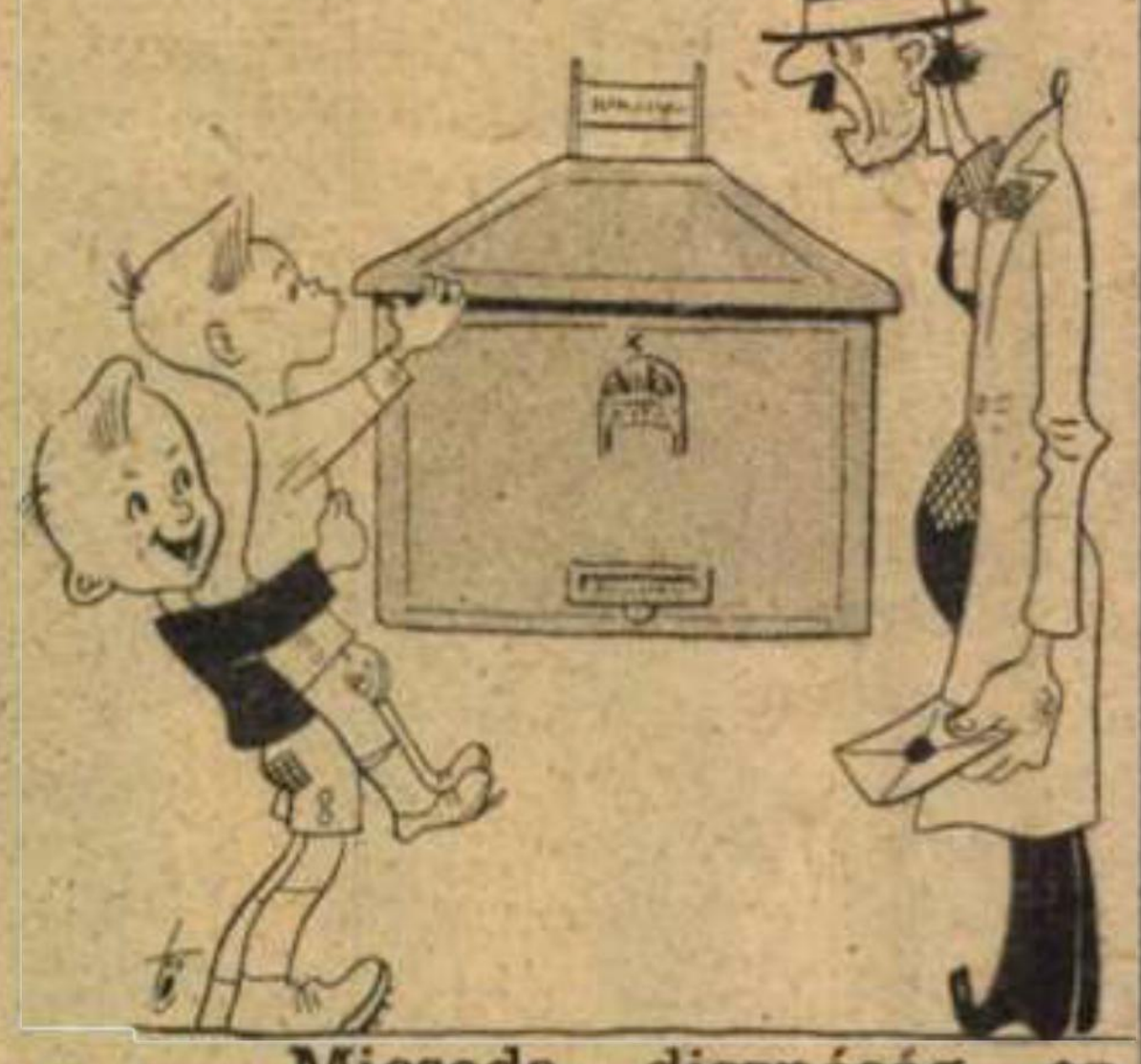

— Micsoda disznóság ez gyerekek? Beleköpni a levélszekrénybe!...

— Ajja gondojtunk báci kéjem, hátha valamelyik levéjjöl lejött a bélyed!...

A Bárdossy tárgyaláson

— Milyen büszke ember ez a Bárdossy.

— Miből gondolod?

— Láttam milyen *tagadó* kebellel állt a Népbíróság elé.

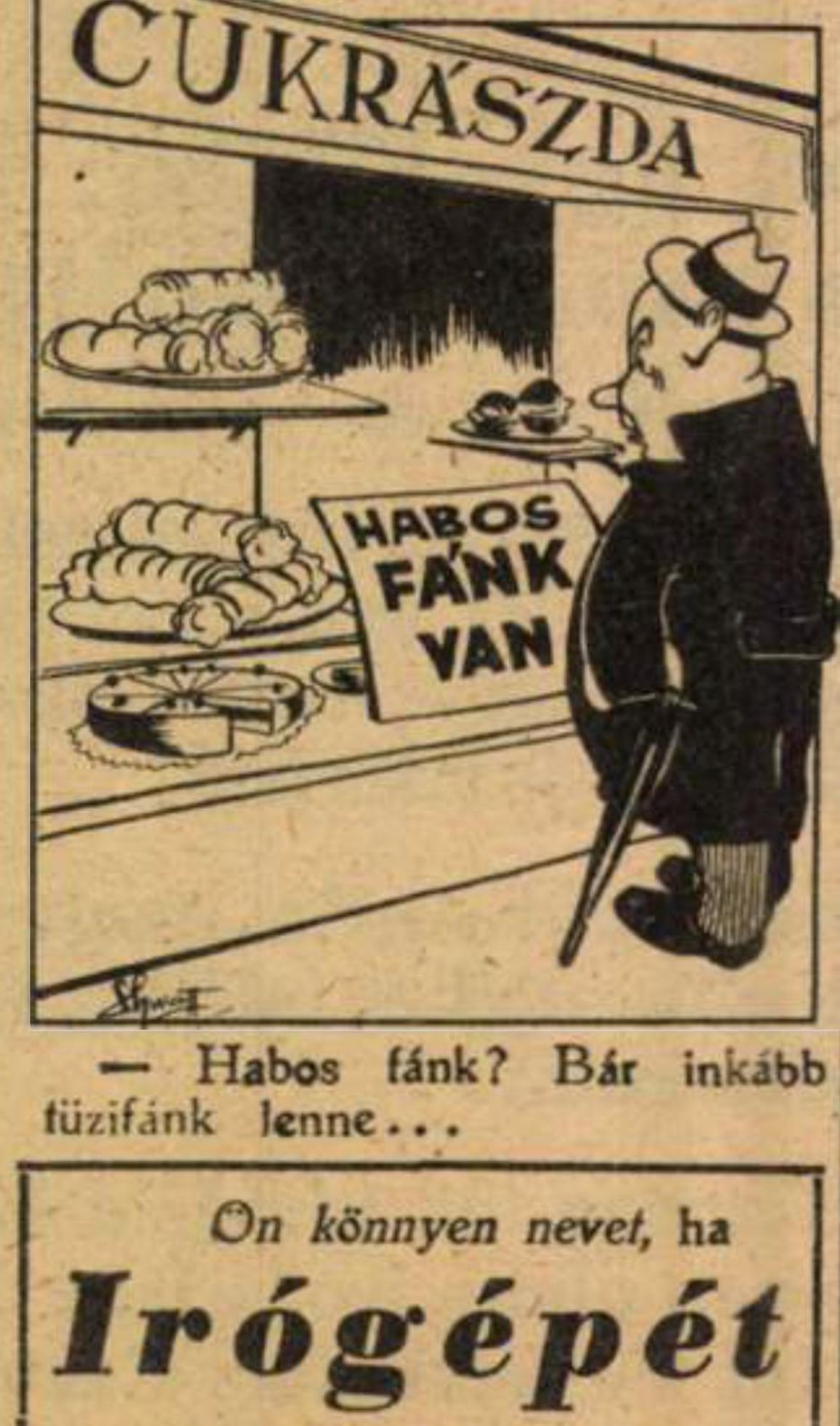

— Habos fánk? Bár inkább tüzifánk lenne...

Ön könnyen nevet, ha
Irógépét
Völgyinél
adja el.
V, Alkotmány-u. 16
Telefon: 120-232

Csiga Péter, meg a háza

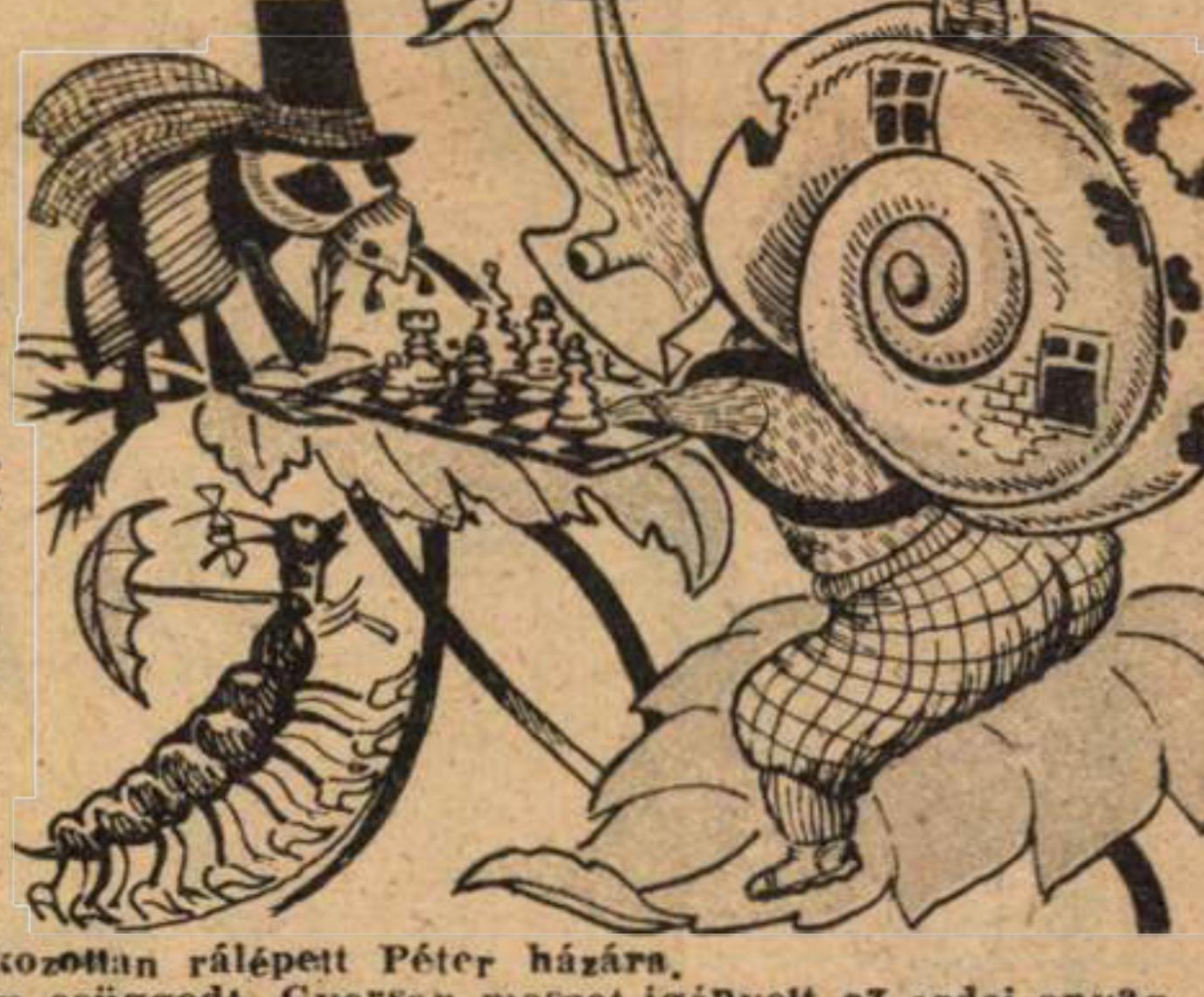

Csiga Péter már a békevilágban is a legszomorúbb állat volt az erdőben. Ez azért volt, mert Csiga Péter háztulajdonos volt és a háztulajdonosok köztudomás szerint a legszerencsétlenebb emberek a világon. Ezt ők maguk mondják és ők csak tudják.

De akkor lett csak igazán szomorú Csiga Péter, amikor az ostrom alatt megsérült a háza. Ez úgy értendő hogy egy úr ostromolt egy hölgyet az erdőben és közben szórakozottan rálépett Péter házára.

Péter azonban nem csüggedt. Gyorsan meszet igényelt az erdei anyaghivatalban.

Életének legszebb napja volt, amikor a meszet megkapta.

És villámgyorsan elcserélte félkiló zöld rügyre, amit nagyon szeretett.

Amikor Szvetozár másnap elment Csiga Péter háza előtt, megdöbbenve látta, hogy Péter a ház előtt sakkozik az egyik nyilas temetőbogárral, akit munkára rendeltek ki a többi meg kibicel.

— Mit jelentsen ez? — kérdezte meghökkenve.

— Nem érdemes dolgozni, — legyintett Péter. — Nézze, ott jön már megint az az ember, aki rám lépett...

— Ne féljen, — nyugtatta meg Szvetozár. — Most már nem lesz olyan szórakozott. Most a feleségével van...

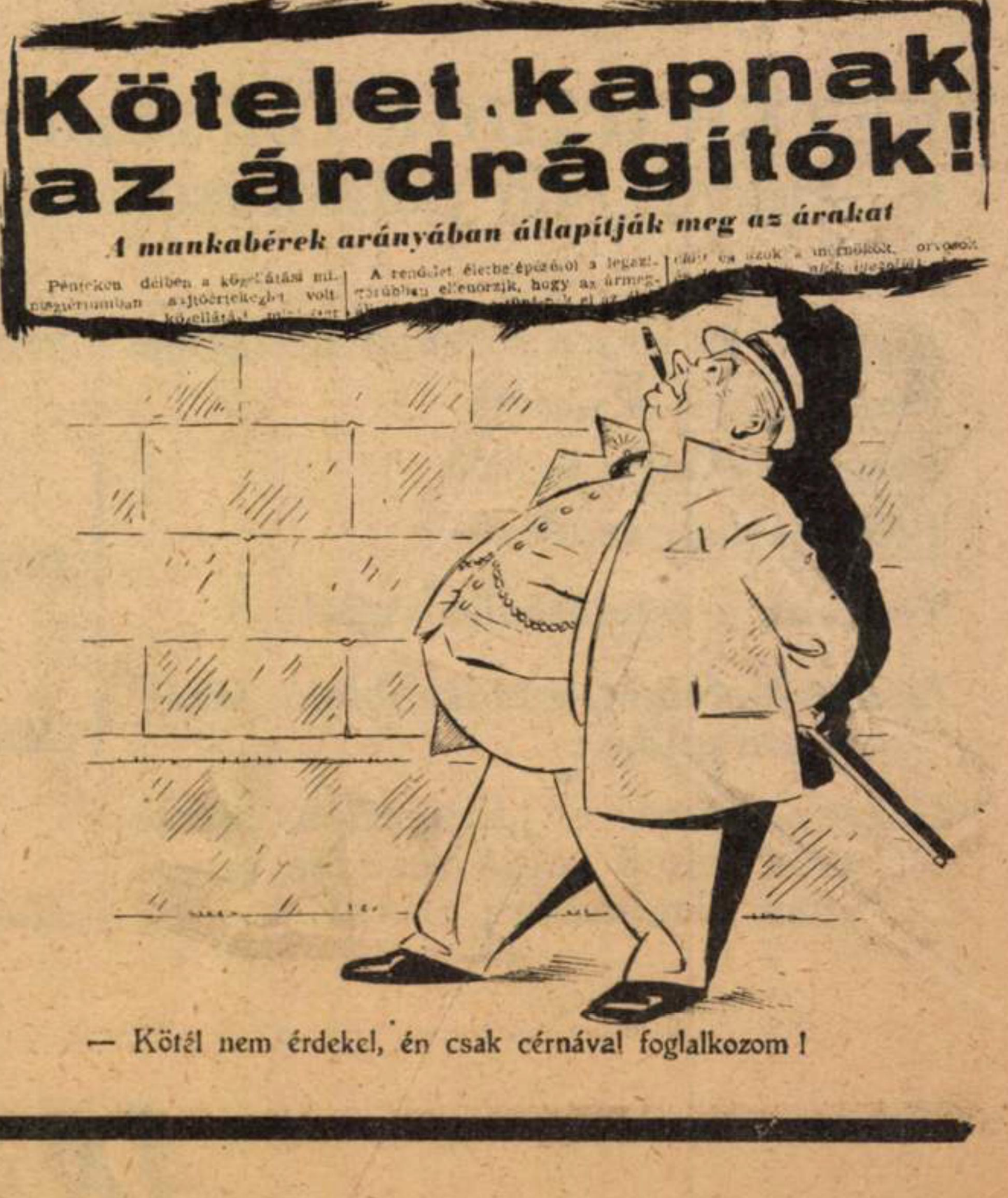

Kötelet kapnak az árdrágítók!

A munkabérek arányában állapitják meg az árakat

— Kötél nem érdekel, én csak cérnával foglalkozom!

GÁBOR ANDOR:

A központi kérdés

Csengetés a Menny kapuján . . .
Péter gazda nem siet.
Tudja, mert mindentudó ő,
Hogy kik jönnek: pestiek.

„Nem baj, hogyha ezt a népet
Kissé várni is hagyom,
Attól tartok, hogy közülük
A legjobb se jó nagyon.

Feketéznek, mint az ördög,
Megcsalják a villamost,
S hallom, a kisgazdapártot
Ültették nyeregbe most.

Én itt nem politizálok
No de mégis fura ez.
Isten a megmondhatója.
Hogy ezekkel még mi lesz?“

Kicsoszog s bámulva látja:
Nincs zsivaj (mint rendesen),
Sorban állnak kint a lelkek,
Közönyösen, csendesen.

Kihallgatni kezdi őket,
Mind olyan furcsán felel,
Mennybejuttató nagy érvet
Nézd csak, nézd, egyik se lel.

Aki az igazolásnál
Lent szavalt és trombitált,
Faggatózó Péter úrral
Abbahagyja a vitát.

Aki a Népbíróságon
Letagadta az eget,
Most magát nem is dicséri,
Bólogat és hümmöget.

„Hölgyek, urak - mondja Péter -
Társaságuk túlszerény,
Azelőtt a pestiekben
Nem burjánzott ily erény.

Mi van itt? Nem mondanák meg?
Így tovább ez nem mehet,
Ily kevés erőlködéssel
Mennybejutni nem lehet.“

S megszólal egy pesti ügyvéd,
Minden hájakkal kikent:
„Őszintén megmondom én azt
Most az egyszer, drága Szent.

Hogy mi a központi kérdés,
Megfontoltuk gondosan,
Hogy s mint van a Mennyországban,
Azt nem tudjuk pontosan.

De a pokol háztartása
Hivatalból kap szenet,
Föltéve, hogy fenn akarja
Tartani az üzemet.

És ezért, ha érdemeink
Téged nem hevítenek,
Küldj nyugodtan a pokolba,
Ott biztosan fűtenek.

Nálunk Pesten nincs fa, nincs szén,
S hol van a tél vége még?
Péter úr, ha pesti volnál,
Álláspontunk' értenéd.”

•

Most a fő a téli szempont,
Az szolgáltat ideált,
Majd tavasszal újra kérjük.
Hogy perünk' revideáld.

Addig egy jó meleg katlant,
Azt utalj ki most nekünk,
Hol, talán kínokban, ámde
Köszvény nélkül ülhetünk.

Így, ha, mint már olyan sokszor,
Eladjuk az égi jusst,
Legalább jó egészségben
Érjük meg a márciust.

HUROKRA KERÜLT az Apokalipszis négy lovasa

Rendőrkézen a Nyomor, a Dögvész, a Betegség és a Halál!

Három hónapon belül összeállítják bűnlajstromukat

Aki tud valami terhelőt róluk, jelentkezzék!

A demokrácia útjára lépett rendőrség tegnapelőtt délután világraszóló sikert ért el. Hosszas nyomozás után **kézrekerítette az Apokalipszis négy Lovasát.**

A Nyomor, a Dögvész, a Betegség és a Halál e pillanatban már az ügyészség foglya. Értesülésünk szerint a Népbíróság **még ebben az évben** kitűzi ügyükben a főtárgyalást. Bűnlajstromuk összeállításán e pillanatban a hat legszorgalmasabb ügyész dolgozik.

A halál kijelentette, hogy nem érzi magát bűnösnek

Az elvetemült gonosztevőket, akik 5000 éve tartják rettegésben az emberiséget, a rendőrségen kihallgatták. Először a Halál vallott.

— *Engem félrevezettek* — mondta —, *én olyan értesüléseket kaptam, hogy a túlvilági élet gyönyörű. Nem érzem magam bűnösnek. Voltak időszakok — ha jól emlékszem, például az 1940-es évek elején Középeurópában —, amikor dicsőítettek. Akkor nem hittem volna, hogy most a Népbíróság elé állítanak.*

— Tudja-e, hogy a XV. században félmillió embert pusztított el két hónap alatt?

— *Azért nem én vagyok a felelős, hanem a Dögvész. Én csak a kész aktákat aláírtam. Őt akasszák fel, de engem eresszenek szabadon.*

A Nyomor, ez az aljas gonosztevő, az emberi élet megrontója **könnyekkel a szemében** tett vallomást. Elmondta, hogy a jelszavak szédítették meg. Amikor először hallotta, hogy *„Pénz nem boldogít“*, ő maga is meglepődött. De később annyira telebeszélték a fejét az *„úri szegénységről“*, meg arról, hogy a *„nyugodt lelkiismeret a fontos, és más semmi“*, hogy megingott. Amikor azután azt hallotta, hogy *„hiába van palotád Budán“*, elvesztette a fejét és munkába kezdett. 1916-ban már látta, hogy téves úton halad, de akkor **már nem** lehetett kiugrani. Nem érzi magát bűnösnek, mert csak jót akart.

A dögvész Geraldy-verseket olvas a cellájában

Lapunk munkatársa megérdeklődte, hogyan töltik idejüket a gonosztevők a fogházban. Kiderült, hogy a *Dögvész* egész nap Paul Geraldy szerelmes verseit olvassa. A *Betegség* minden reggel félórát tornázik, mert — mint mondja — a hosszú élet titka az **egészséges életmód.**

A *Nyomor* egész nap zokog, s kétségbeesetten kérdezgeti, hogy mi lesz gyermekével, a *Háborúval*, ha őt felakasztják. A *Halál* imakönyvet kért.

A népfőügyész kijelentette, hogy a négy gonosztevő teljes bűnlistáját nem könnyű dolog elkészíteni, mert ki kell mutatni, hogy mindegyikük **miben, mikor, miért, mennyire** felelős. Háromezer évre visszamenőleg kell kideríteni mindezt, ami nem könnyű dolog.

Itt említjük meg, hogy az Apokalipszis négy Lovasának védelmét dr. Anyaghy Érdek vállalta.

A tárgyalások menetrendje

Bár az időpont, amikor ügyüket tárgyalni fogják, még nem végleges, a népügyész már elkészítette a tárgyalások menetrendjét. Ezek szerint a vádlottak egyenkint állanak bíráik elé. **Részletes** kihallgatásuk után, előbb a főügyész, azután az alügyész, végül egy népügyész tart vádbeszédet. A védőbeszédek elhangzása után a bíróság **szavazásra vonul vissza,** ennek megtörténte után kihirdetik az ítéletet, amely ellen az Országos Tanácshoz lehet fellebbezni. Az Országos Tanács a tárgyalást újra **perrendszerűen** lefolytatja, s ezek után kegyelmi tanáccsá alakul át, amelynek határozata titkos.

Értesülésünk szerint a főügyész az Apokalipszis négy Lovasára a közre káros tevékenységük kifejtése miatt **szigorú** ítélet kiszabását kéri.

*

ITT EMLÍTJÜK MEG, hogy a statáriális bíróság tegnap délután Csipetke Kázmért (aki betörést kísérelt meg egy kőpor-nagykereskedésbe), halálra ítélte és Csipetkén az ítéletet negyedórával később végrehajtották.

Tabi László

Kár minden percért!

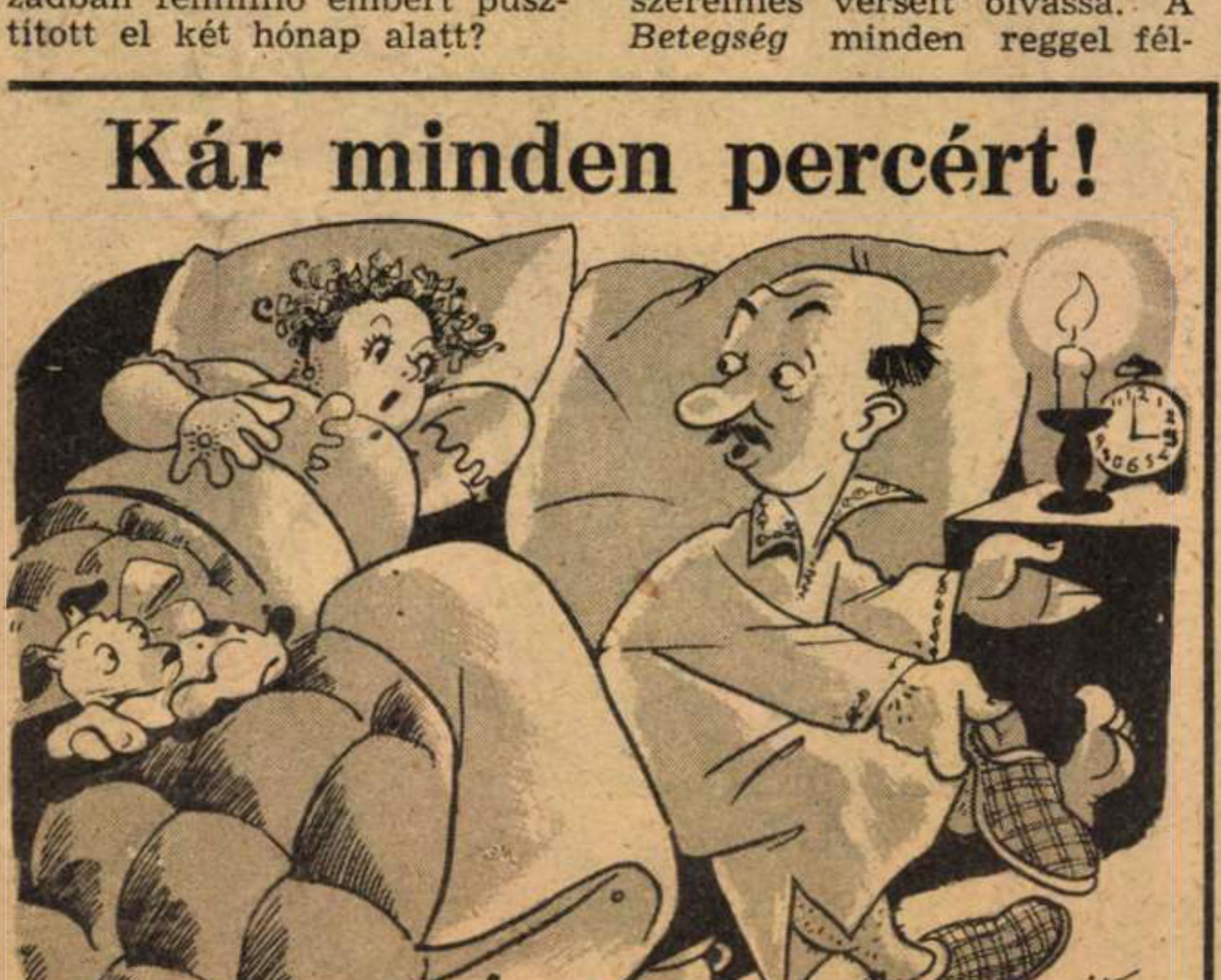

— Hova mész éjnek idején, Gyula?!
— Lemegyek az üzletbe, emelni az árakat.

Bárdossy-hangverseny a Zeneakadémián

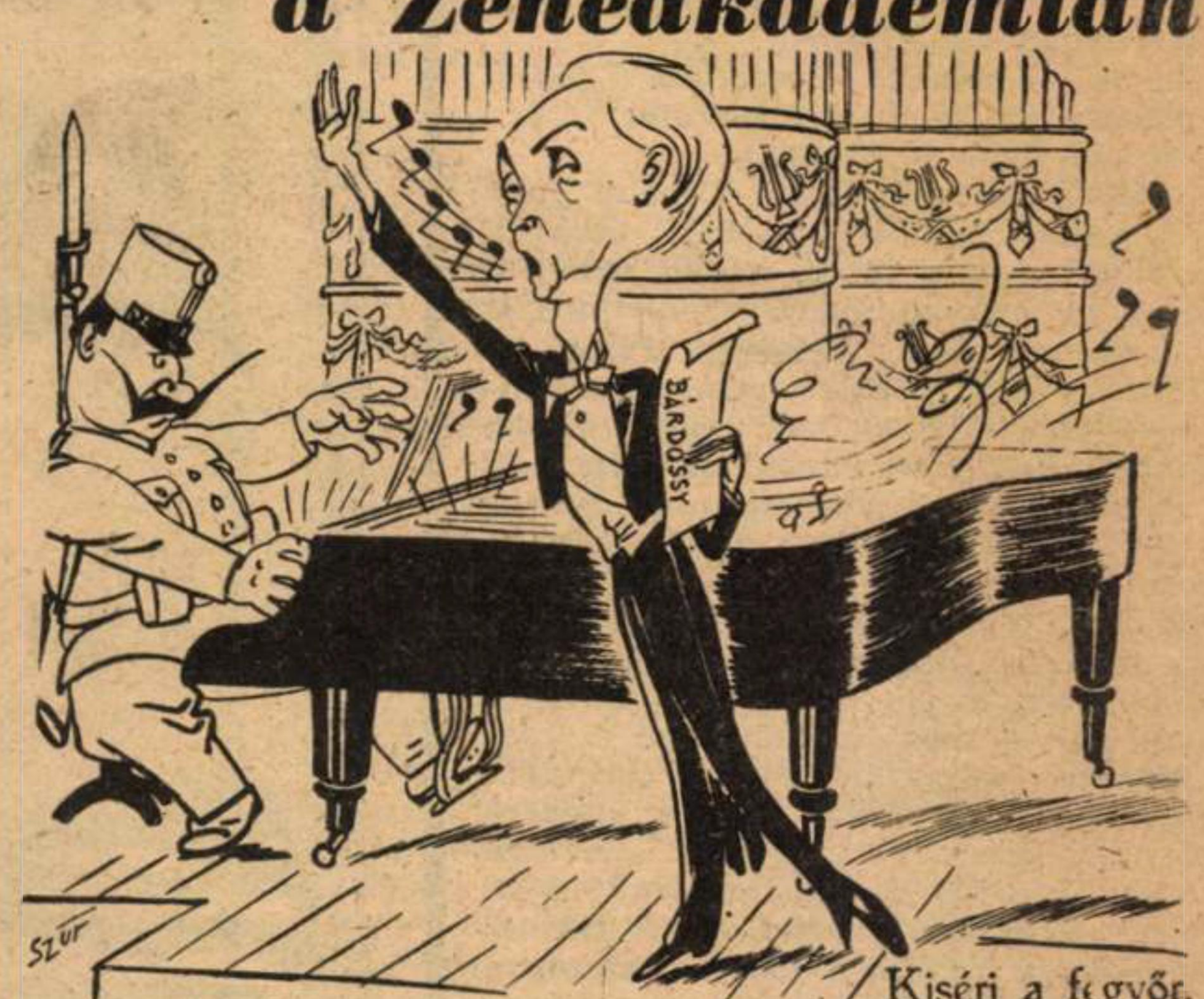

Kiséri a fegyőr.

Félig már megnyílt a budai Alagút!

Megírták a lapok, hogy a várhegyi alagutat rohammunkával már sikerült félig helyreállítani. Örömmel közöljük ennek kapcsán, hogy ilymódon az Alagút közepéig és onnan vissza a közönség zavartalanul közlekedhet.

A magasban

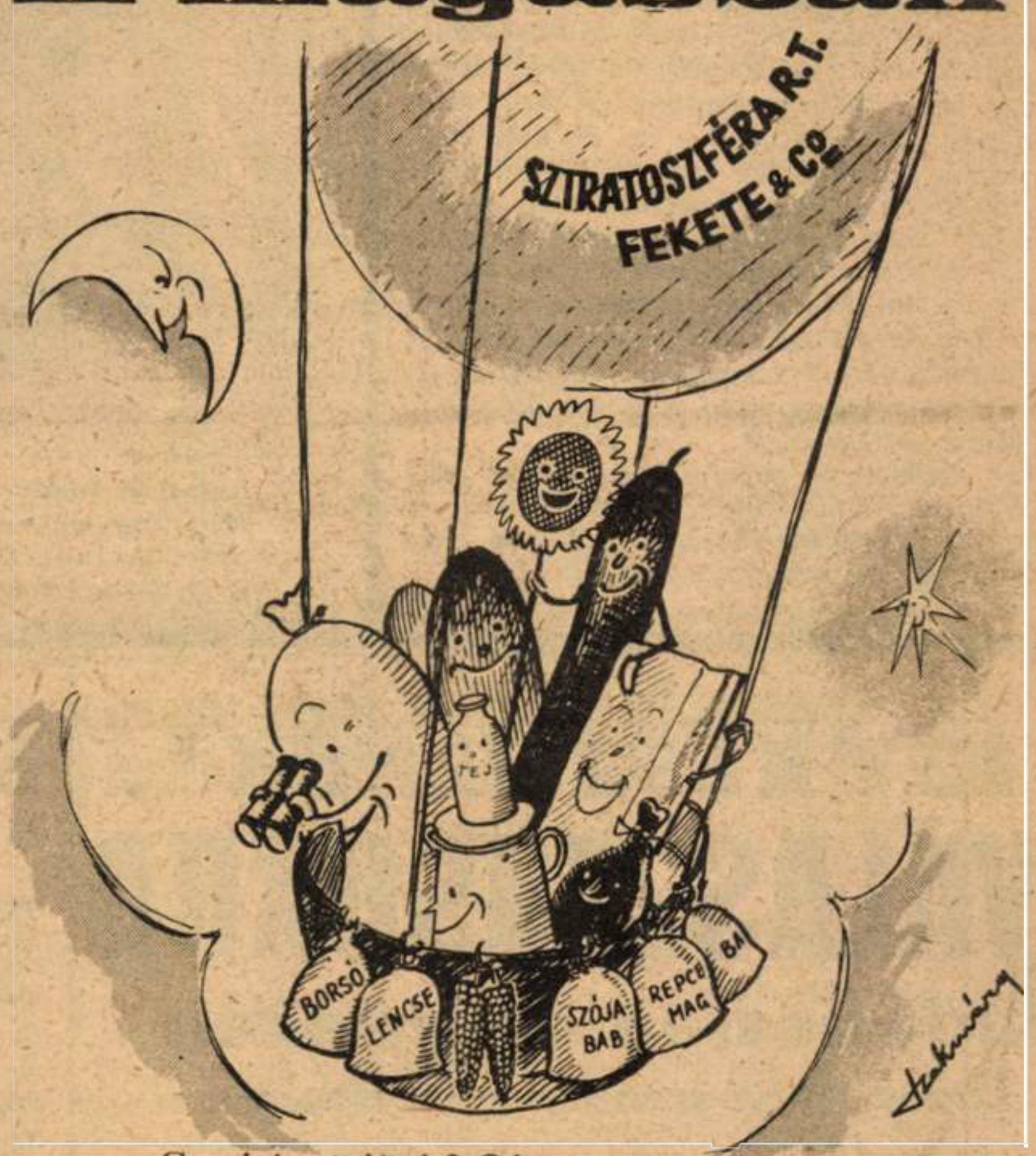

— Gyerekek mit láttok? Odalent árrögzítést játszanak, mi meg idefent vagyunk . . .

A 7 legennivalóbb vicce

— Ha szereti a rántott borjúhúst, eljöhet hozzánk ma este.
— Rántott hús lesz!?
— Nem. De arról fogunk diskurálni.

KIFLIT ESZNEK a csongrádi polgármester malacai

Csongrád népeéhezik - Pozsár úr kamrája tele van

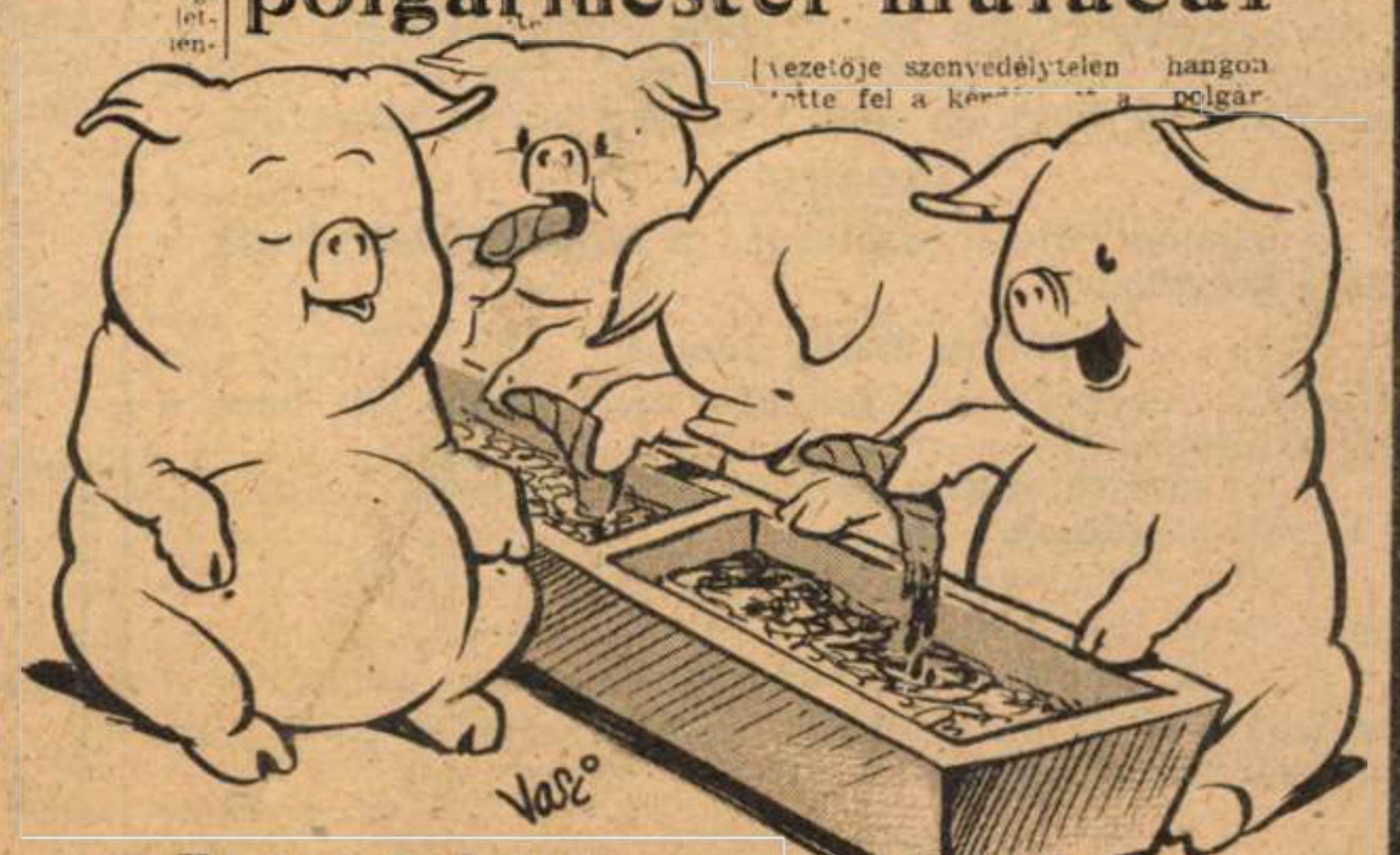

— Te nem tunkolsz?
— Én várok még egy kicsit, talán pasztranát is kapunk.

— Kedvenceink Helfgott bácsinál! —

Taszajtó Nagy Gergely
esete az igazolással

— Mit viháncusz, Gergely?

— Én ne viháncunék? Igazoltam a fődesirat a mentesítéshön a fődosztás alul.

— Meséld mán, te Gergely.

— Fatálas eset vót, Péter. Tennap gyün hozzám a kajlapofájú urasági inas, nem az, amék a cibart szokta lopni. hanem amék a pájinkát, hogy aszondi, na Gergely, hivatja kendet a naccságos úr. Aszongya Piros, vigyázz Gergely, hogy viselkecc, jányok is vannak a kastélyba. Mondok mér vigyázzak én, vigyázzanak ük, nekem nincs mitü félni. S menek egybü. Hát a naccságos úr mán a kapuba vár, aszongya Isten hozta Gergely. Mondok inkább csak ez a kajlapofájú inas. Aszongya ebédütt mán? Mondok honne instálom, még tennap. Aszongya hát akkor nem perforálom vele, úgyis csak ekkis igazolás kéne, hogy résztvettem az ellenállási mozgalomba. Mondok hát persze. pont a naccságos úr ne vett vón részt, mikor minden nyilasru kiderült, hogy részt vett benne. Aszondi ember vagy Gergely, ha csak akármilyen is, hát aláírod? Mondok s micélbu kék? Aszondi hát, szét akarják osztani a fődemet az olyan almafabéta parasztok közt. mint te vagy. Mondok szomoru dógok vannak naccságos úr. Aszondi úgy-e Gergely. Mondok biza, de a vaszomorúbb az, hogy szomgyas vagyok, de nagyon. No hoz erre barackpájinkát. Mondok abszolut ember vagyok, nem iszok éhomra barackpájinkát hozzon elsőbb ekkis szilvórijomot. Hozzaja szilvórijomot is, gyorsan összetöltöm, nehogy meggondujja s hát mondom mingyá más így, csak még éhös is vónék ekkicsit. Aszondi szeretem-é a karajt. Mondok azt megeszem, ha muszáj. Kérdi, mit aggyon melléje. Mondok valami könnyüt, de legfőképpen csürkét. Kiszól a konyhába. Utánakajátok, hogy a kacsáru se feledkezzen meg mer arra pedáns vagyok. Akkor mán kicsit ideges vót a naccságos úr, de azir csak megkérdezte, hommit szeretek melléje. Mondok legfőképpen is eppár csizmát meg ötvenezer pengőt mer gyengeja gyomrom. Behoztak mindent, ettem-ittam doszt, osztán összepakuttam a holmikat, a naccságos úr meg közbe szidta az almafabéta parasztokat. Akkor aláírtam az irást s mentem, de azóta elkerülöm a kastélynak még a környékét is.

— Mér, te Gergely?

—Azt csak azir, mer azt taláitam aláírni: „Szívesen igazolnám írásba. hogy a naccságos úr résztvett az ellenállásba, de nem lehet, mer almafabéta vagyok…“

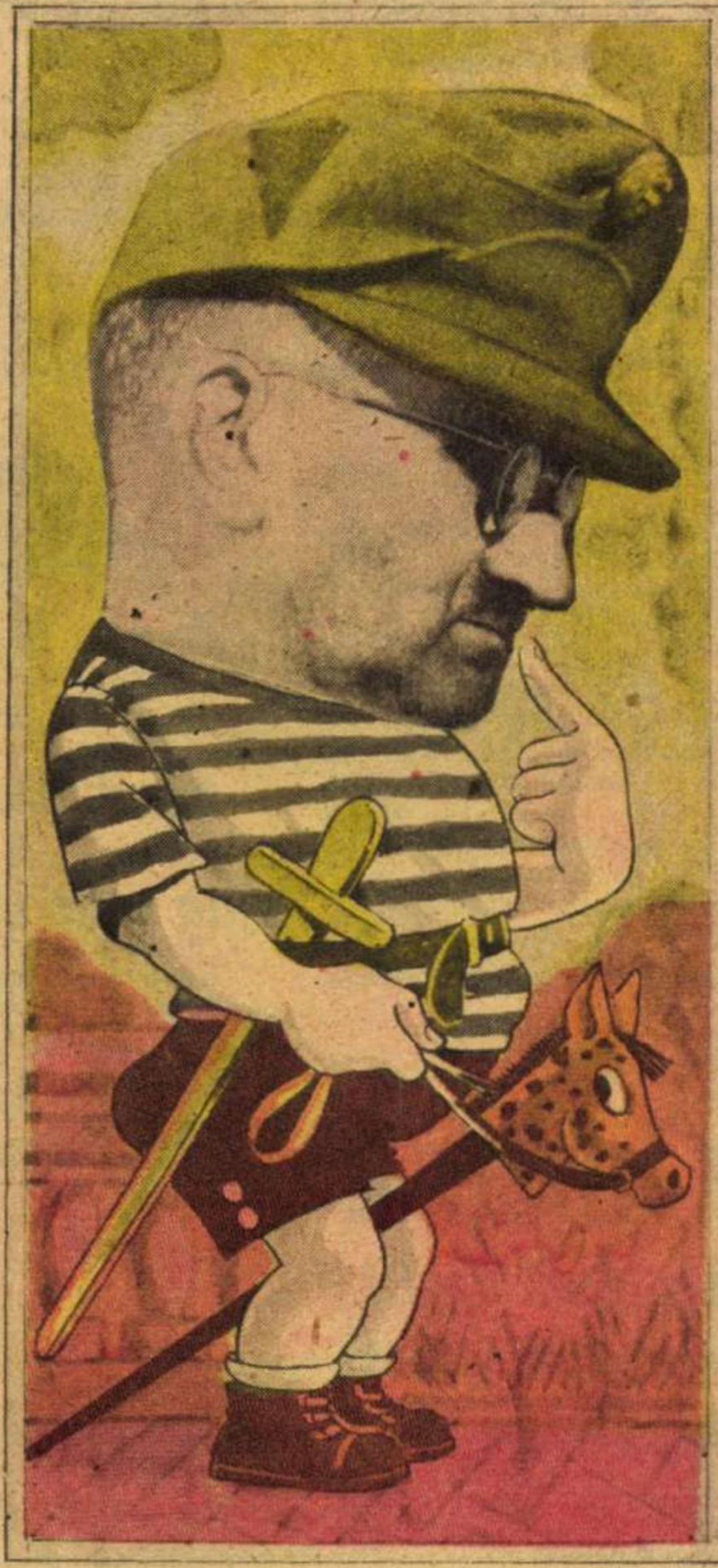

Artatlan kisgyermek, katonásdit játszik,
Háromig se tud még számolni, jól látszik,
Szorítja fakardját s vesszőparipáját
S Hitlerhez hajtotta kerge nyilas nyáját.

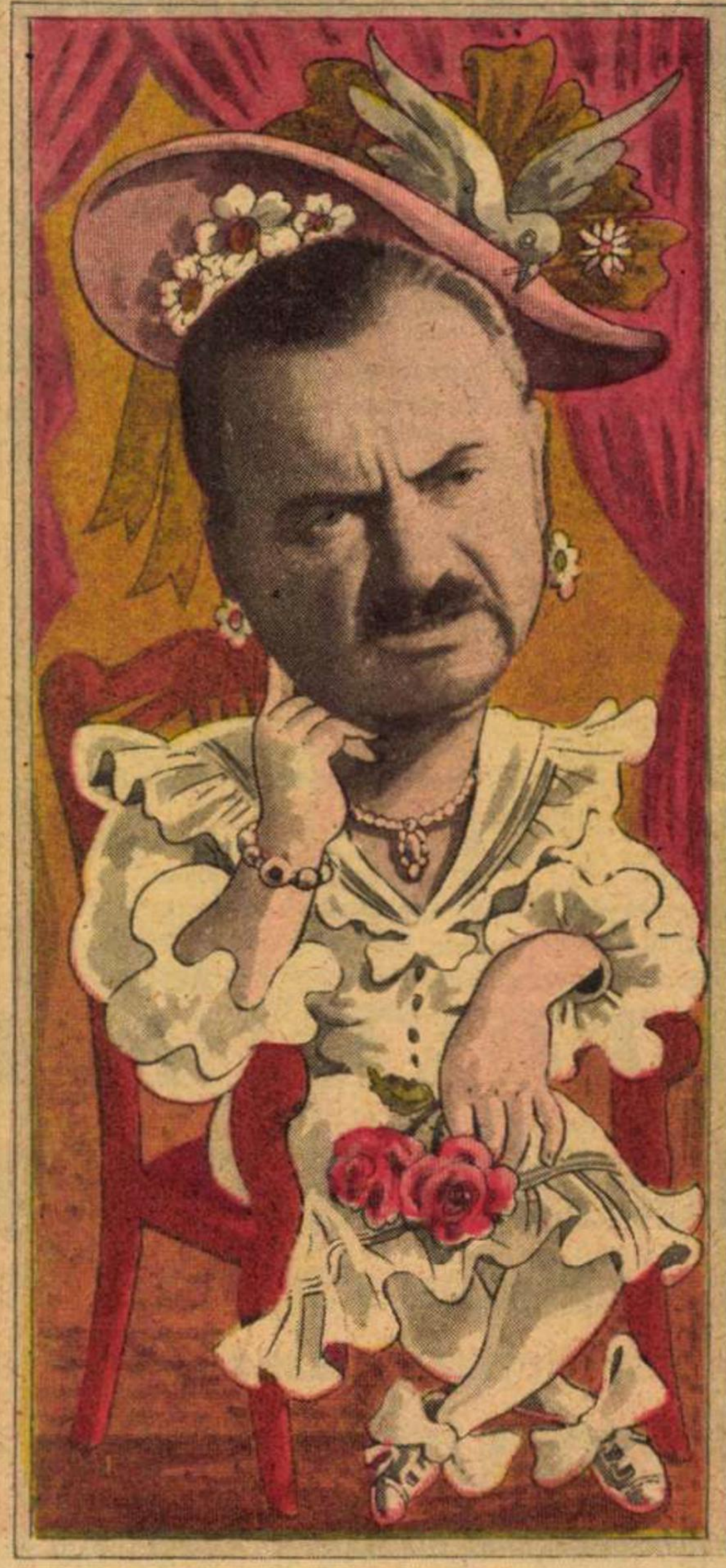

E képhez bikacsők lenne a jó ráma,
Mivel. Endre László ez a kacér dáma
Borongva-merengve nézi rózsák hulltát
És mint igaz dáma, letagadja multját.

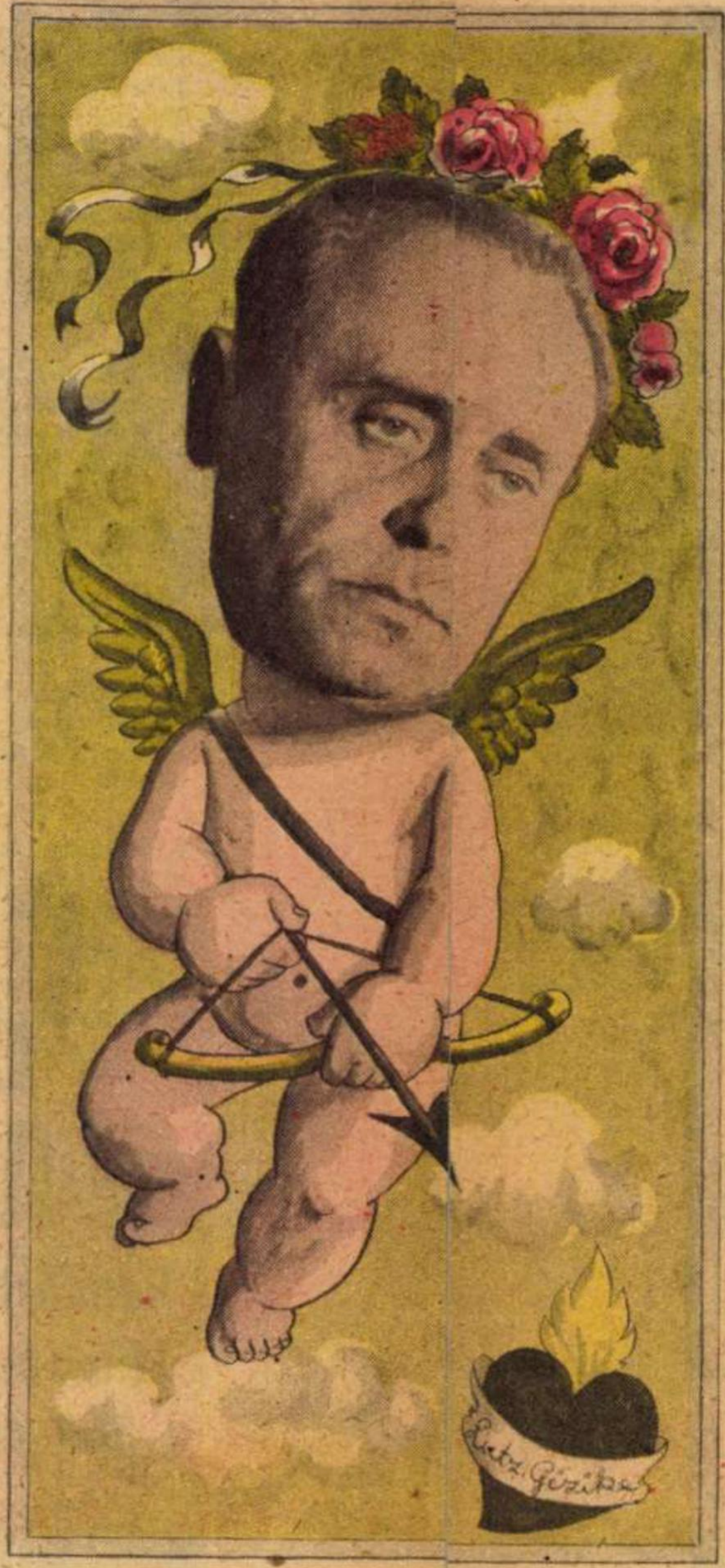

Szálasi Ferencke ez a pufók Amor,
Fejéből elszállott a vérgőzös mámor,
Nézd meg a kis édes ártatlant, a pőrét,
Egyetlen gondja, hogy mentse hamvas bőrét.

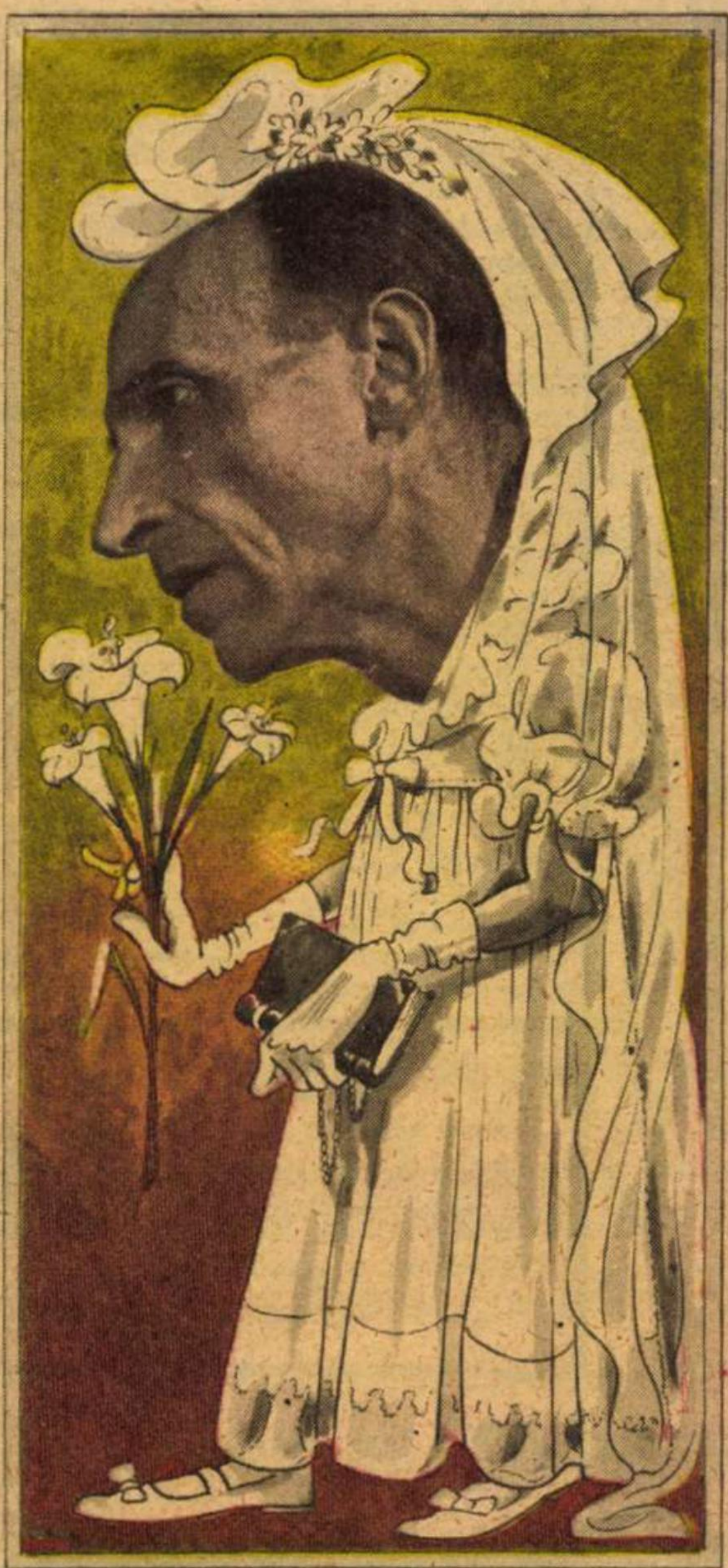

Liliomos szűzlány Imrédy, a Béla,
Arcán ül a lelke, tekintete méla.
Liliomot szagol, fehér és erényes,
Csak a multja sötét s jövője se fényes.

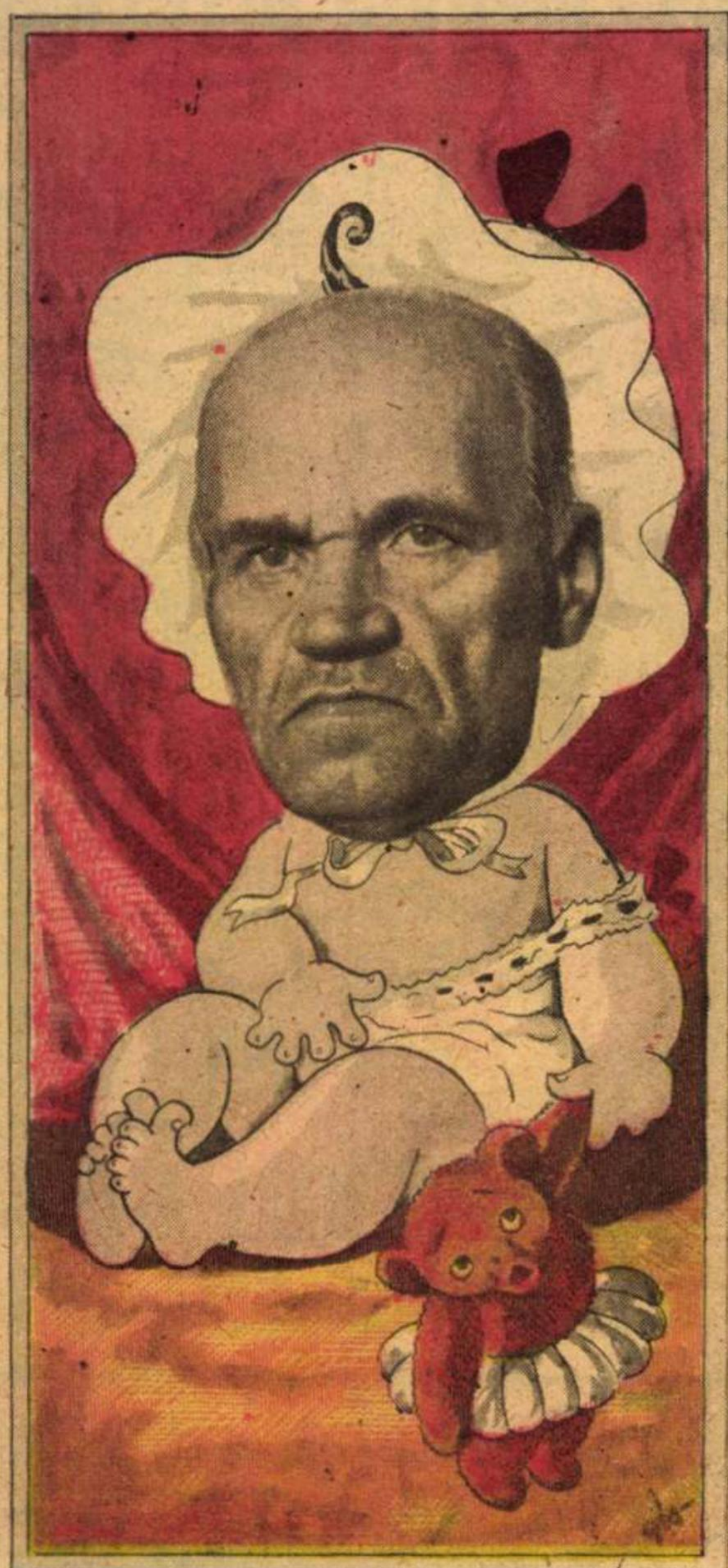

Nézd meg a tündéri, pufók, drága srácot,
Szépségét és báját: egészben a Rátzot.
Néz a levegőbe ártatlanul, bután,
Ime: Jenő baba a vérfürdő után…

István öcsémhez

Verses levél Antal Istvánnak.
Petőfi után (egyelőre) szabadon írta:
VAJNA GÁBOR

Hát hogy mint vagytok otthon, Pistikám,
Gondoltok-e úgy néha-néha rám?
Mondjátok-e az estebéd után,
Hogy énnekem is mért nincs rabruhám?
Mondjátok-e az est óráinál:
Hát a mi Gáborunk most mit csinál?
És máskülönben hogy van dolgotok?
Tudom, sokat kell hazudoznotok.
Örök törődés naptok, éjetek,
És nincs remény, hogy soká éljetek.
Szegény Feri! ha ő úgy nem bízik
A németekben: jégre nem viszik.
Hiszen nem mondom, hülye volt, igaz
De mért hitte, hogy minden ember az?
A végén fűhöz-fához kapkodott
S elveszté mind, mit összelopkodott.
Szorgalmas élte verítékinek
Zöldségit mostan ki emészti meg?
Mégis csak szeret engem Istenem
Hogy veled fogták el és nem velem.
Ez köztünk legyen mondva, bölcs dolog,
Mert a kötélre gyakran gondolok.
Ez fáj nekem csak, nyugodt éltemet
Kizárólag ez keseríti meg.
Tégy Feriért, mit tenni bír erőd,
Ne mószerold a bíróság előtt,
Ha már nem tetted jóval hamarább,
Most ne hagyd ott, mint eb a Szaharát.
S Imrédyt, ezt a drága jó fiút,
Szeresd Pistám, hisz néki is kijut.
Hiszen még én is félnék a helyén,
Neki meg pláne faj van a fején,
S képzeld szegénynek el a nagy baját,
Ha viszontlátja majd a nagymamát.

E néhány sorral érd be most öcsém,
Én a vidámság hangját kerestem!
S remélem is, hogy fekve priccseden,
Jókat nevetgélsz majd e vicceken,
Hisz megtanultam néhány hó alatt,
Hogy a bátorság gyenge oldalad,
A bírák előtt is legyél vidám
S a nadrágodra vigyázz, Pistikám!

A másolat hiteléül:
Darvas Szilárd

IGY KÉSZÜLNEK
A VÁLASZTÁSOKRA
Budapesten és vidéken
— Ludas Matyi szenzációs körriportja —

Országszerte óriási érdeklődés előzi meg a választásokat. A Ludas Matyi

majdnem mindenünnen

kiküldött munkatársa a következőkben számol be a választások előkészületeiről:

BUDAPEST

Főleg a Belvárosban óriási az izgalom. Mindenfelé hatalmas választási plakátok, a feketézők is a javulás útjára léptek, „DOLGOZZ AZ ORSZÁGÉRT!“ feliratú táblák alatt lopják a napot reggeltől estig a kávéházban. Hogyan készülődnek a pestiek a választásokra? Ime, egy pár válasz:

Makrincsákovics Tódorné:

— Én már kimostam az uramnak a zöld ingét, hátha valami meglepetés lesz.

Makrincsákovics Tódor:

— Én már választottam egyszer, de nagyon rosszul. Nézze meg, kérem.

És a feleségére mutat, majd hozzáteszi:

— Most majd mindenesetre jobban fogok vigyázni…

Köpenyegh-Forgató Péter:

— Én engedélyt fogok kérni, hogy külön szavazhassak, a választások után, mert szilárdan ragaszkodom az elveimhez. Az elvem pedig az, hogy én csak a győztes pártra szavazok.

VIDÉKEN

is nagy az izgalom. Bivalyfelsőtasnádon teljes erővel folynak a választás előkészületei,

Makra Balog Jánost

már kétszer is megpofozta a felesége, mert későn jött haza a választói gyülésről.

A választási harc további kiélesedésével

is lehet azonban számolni, ahogy mi

Makra Balognét

ismerjük.

A mucsapincegádori községházán

nagy az izgalom. A szavazóknak magyarázzák éppen, hogy keresztet kell írni a megfelelő kockába. Mire

az egyik választó

dühösen felordít:

— Nekem ilyet ne mondjon az úr! Én aláírom a nevemet, hadd lássák, hogy tudok írni…

A molnár és gyermeke

Híres darab volt hajdanán
A molnár és gyermeke,
Játszotta ezt még ő is tán
A Zacconi Ermete.

Mindenszenteknek ünnepén
Hozták színre régesrég
Országszerte a színkörök
A molnár és gyermekét.

Nem lépnek fel színpadon már,
Ne szállj ezzel perbe te:
Mert ma liszttel feketéznek
A molnár és gyermeke.

Mai ruhatár…

A Vigszínház előcsarnokában, a ruhatár mellett ez a tábla olvasható:

Kabát	40 P
Kalap, bot, ernyő	20 P
Bicikli	40 P

Nézetünk szerint ez a tábla merész, de stilusos alkalmazkodást jelent a mai viszonyokhoz. Mégsem egészen teljes. Nem ártana még pótlólag kiírni a következőket:

Tricikli	60 P
Hátizsák	30 P
Cekker	15 P
Golyószóró	75 P
Stráfkocsi	120-P
Ugyanaz lóval	175 P

Okos ember

— Rettentő telünk lesz tüzelő nélkül…

— Bizony. Szeretnék egy félévvel idősebb lenni.

— Te szamár. Én idősebb vagyok egy félévvel és mégsincs tüzelőm.

Megint a helyszerzőnél!

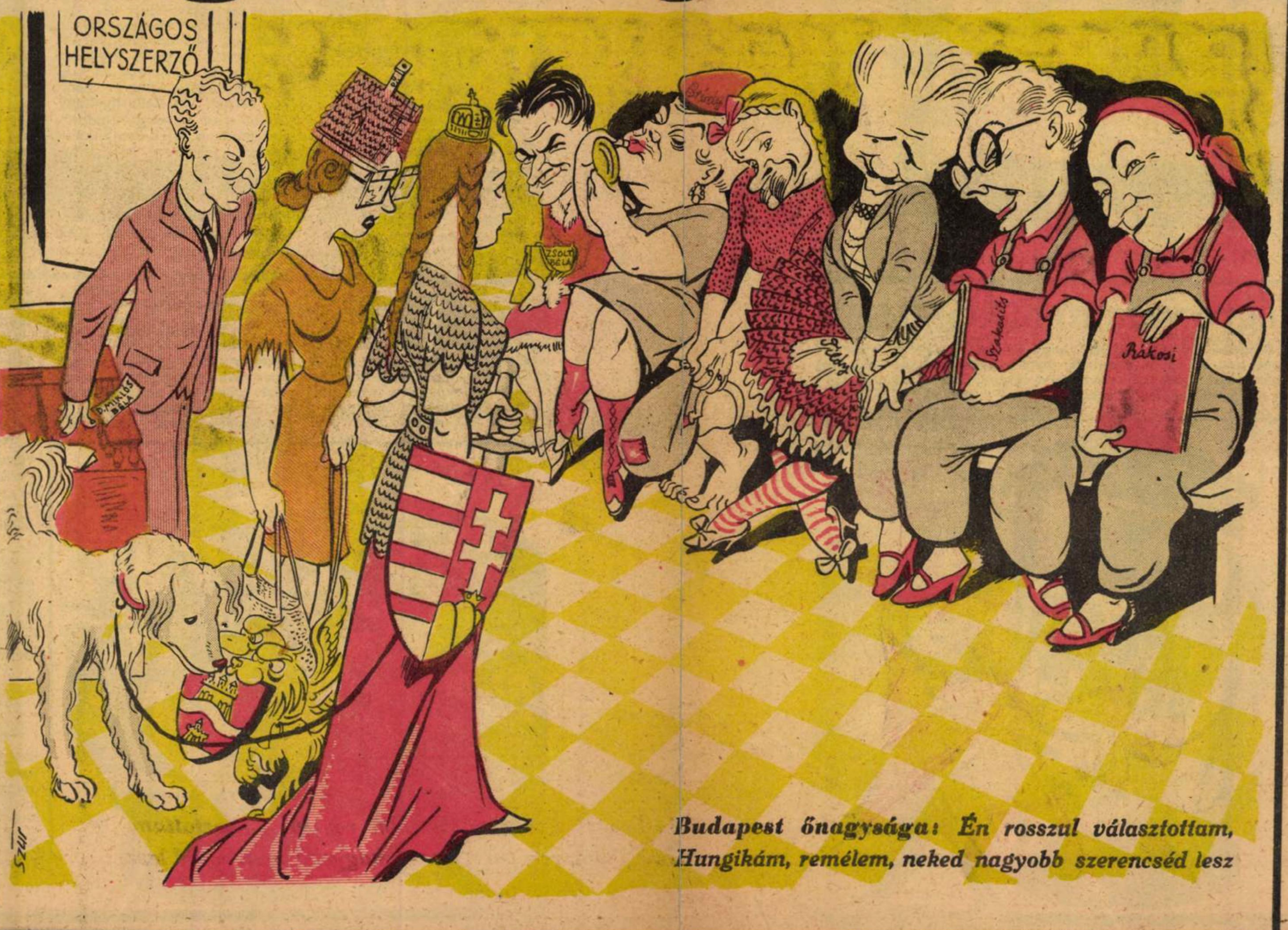

***Budapest őnagysága:** Én rosszul választottam, Hungikám, remélem, neked nagyobb szerencséd lesz*

ORSZÁGOS VÁLASZTÁSI Szinlap

A Magyar Kommunista Párt előadása:

FIGARÓ HÁZASSÁGA

[felbontatott]

Szocdem szinpad:

VÁLÁS UTÁN

Kisgazda Szinkör:

MIT SUSOG A FEHÉR PLAKÁT?

A Parasztpárt műsordarabja:

RETTENETES SZŐLŐK

[kiója 3000 pengő]

A Polgári Demokratapárt operettje:

NAPSUGÁR KISASSZONYOK

[A Schlachta nővérekkel a címszerepben]

Radikális Szinház:

EGY VOKS ÉS MÁS SEMMI

Néppárt Varieté:

A MOSOLY ORSZÁGA

VICC-PARTIZÁNOK

Ezerkilencszáznegyvennégy nyaráról mindent el lehet mondani, csak azt nem, hogy tréfás időszak volt. Pedig csupa élclap jelent meg akkoriban: a „Magyar Szósz“, az „Esti Pfujság“, a „Születlenség“, az ‚Agyarság“, „Összesz…“ ja igen, az „Összetartás“. Az embernek sírni jött a nevethetnéktől, ha belenézett a fél- és egész-nyilas sajtótermékekbe.

Születtek azonban igazi elmésségek is, de azokat nem lehetett kinyomtatni, még kimondani is kockázatos volt. Igy hát suttyomban terjedtek, és mint afféle vicc-partizánok, megtették kötelességüket. Miután előkerültek az illegalitásból, most nyilvánosan jelentkeznek, anélkül, hogy az ellenállási mozgalomban szerzett különös érdemeikre hivatkoznának.

— Liberális korban gondolkozni szabad, de nem muszáj. Diktatura alatt gondolkozni nem szabad, — de muszáj.

★

Az Astoriában és a Svábhegyen megkezdődött a nácik politikai rendőrségének rémuralma. Erről ez a szállóige járta:

— A Gestapo fenékig Teufel.

✱

A faji üldözés során a zsidó házastárssal élő keresztényekre is rájárt a rúd. A közhivatalokban megkezdődött az ilyen irányú „tisztogatás“. Az iskolákban is. Vagyis más szóval:

— A székesfőváros tantestületeiből kidobálták a párjaárjákat. Ezentúl csak az árja páriák taníthatnak.

✱

Egyik rémhír a másikat kergette. Városszerte beszéltek például (Báró Vágyoni, azaz Bágyoni-Váró szerkesztő úr szép hegedűszóban meg is írta), hogy híres dizőzünket, németellenes magatartása miatt, mint kémnőt kivégezték. Amikor a hírt először közölte velem valaki, így szóltam hozzá:

— Ez vagy igaz, vagy nem. Ha igaz, hogy hívják az illetőt?

— Na?…

— Kata Hari.

— Jó. És ha nem igaz?

— Találd ki.

— Nem tudom.

— Hári Kata.

✱

A dolog szerencsére ennyiben maradt. De a titkos vésztörvényszékek azért persze működésben voltak. Mi is alakítottunk egyet, április elsején, egy Vilmos császár-úti könyvesbolt leeresztett redőnyei mögött. Szabályos ötöstanács volt, én képviseltem a közvádat Hitler ellen. Inditványomra a bíróság egyhangú döntést hozott:

— Hitler Adolf, a Hitler-bajusz megtartása mellett, életfogytiglani pajeszviselésre ítéltetik. Ez a büntetés kegyelmi úton kötéláltali halá'ra változtatható.

Lapunk és Hitler zártáig az ítélet jogerős.

Sictor

Megy a lux, megy a lux, megy a luxusvonat...

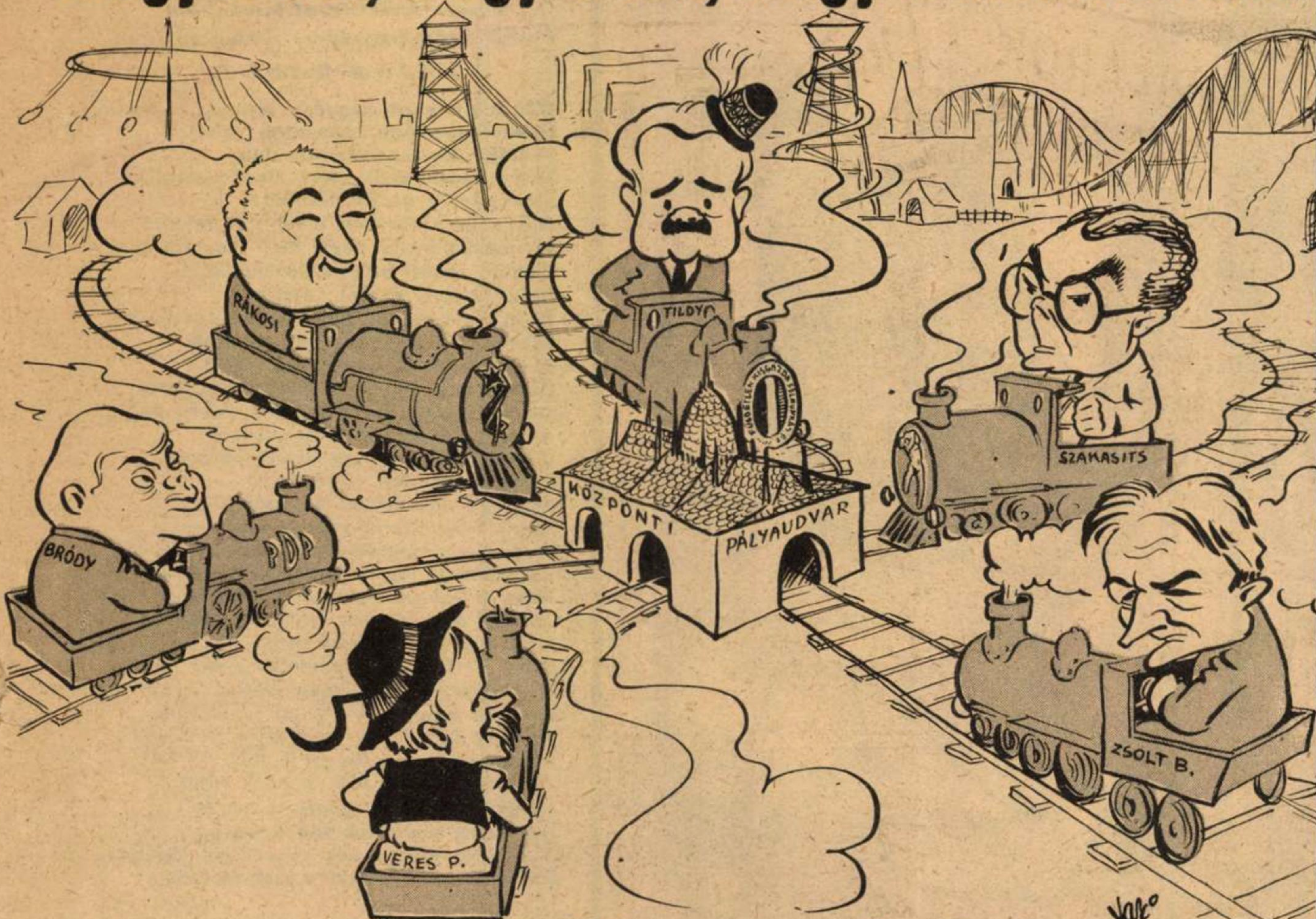

Program szerint: külön utaznak, de egy helyre érkeznek,

Rózsarománc

irta: Herkovitz Béla

Pompás, tarka kert közepén,
Halvány rózsabimbó nyílik,
Becézgettem, csókolgattam
Reggel nyolctól este tízig...
Este tízkor — hogy letépjem —
Ujjaimmal hozzáérek,
S felsóhajt a rózsabimbó:
„Hallgasd meg óh, mire kérlek!
Holnap reggel rózsa leszek,
Tépj le akkor, mit se bánom,
Csak ma, amíg bimbó vagyok,
Kíméld meg a tisztaságom!“ ...
— — — — — — — — — — — —
Másnap reggel felkerestem,
Hogy letépjem, vággyal, kéjjel...
Képzeljék, mily szamár voltam:
Más tépte le még az éjjel!

Szegény ember

— Maga igazán jól keres, Sötéth úr...

— Ugyan, ugyan... Van mit ennem, nem mondom. Csináltattam 1—2 ruhát, nem mondom... Eljárok szórakozni, nem mondom... De azt hiszi, hogy tudok például adót fizetni?

ÓDA...

Jaross, Jaross, be sajnállak téged,
Nehéz sorsot szánt neked a végzet:
Hordozod egy egész életen át,
Nevedben a konok sajtóhibát!

Ludas Matyi megmagyarázza...

Nem értik, úgye, hogy a háborús bűnösöket mindenki utálja, még a többi háborús bűnösök is és nemrégiben mégis olyan jól megvoltak egymással. Hát majd megmagyarázom!

Zsigolya odament a kávéházban a szembenlévő úrhoz és így szólt:

— Uram, meggyőződtem róla, hogy maga a világ legnagyobb gazembere!

— De kérem...

— Igen, maga a világ legnagyobb gazembere!

— Maga őrült!

— Annyi baj legyen! Azért ne kiabáljon, mert van a maga számára egy kitünő pozicióm...

— Éspedig?

— Lépjen be hozzám társnak.

Bőrkabátért, bundáért, szövetért
Selly és kellékért, mindenfajta férfiruháért horribilis árat fizet
Kereskedelmi Vállalat, Király-ucca 50. szám
Telefon: 420-731

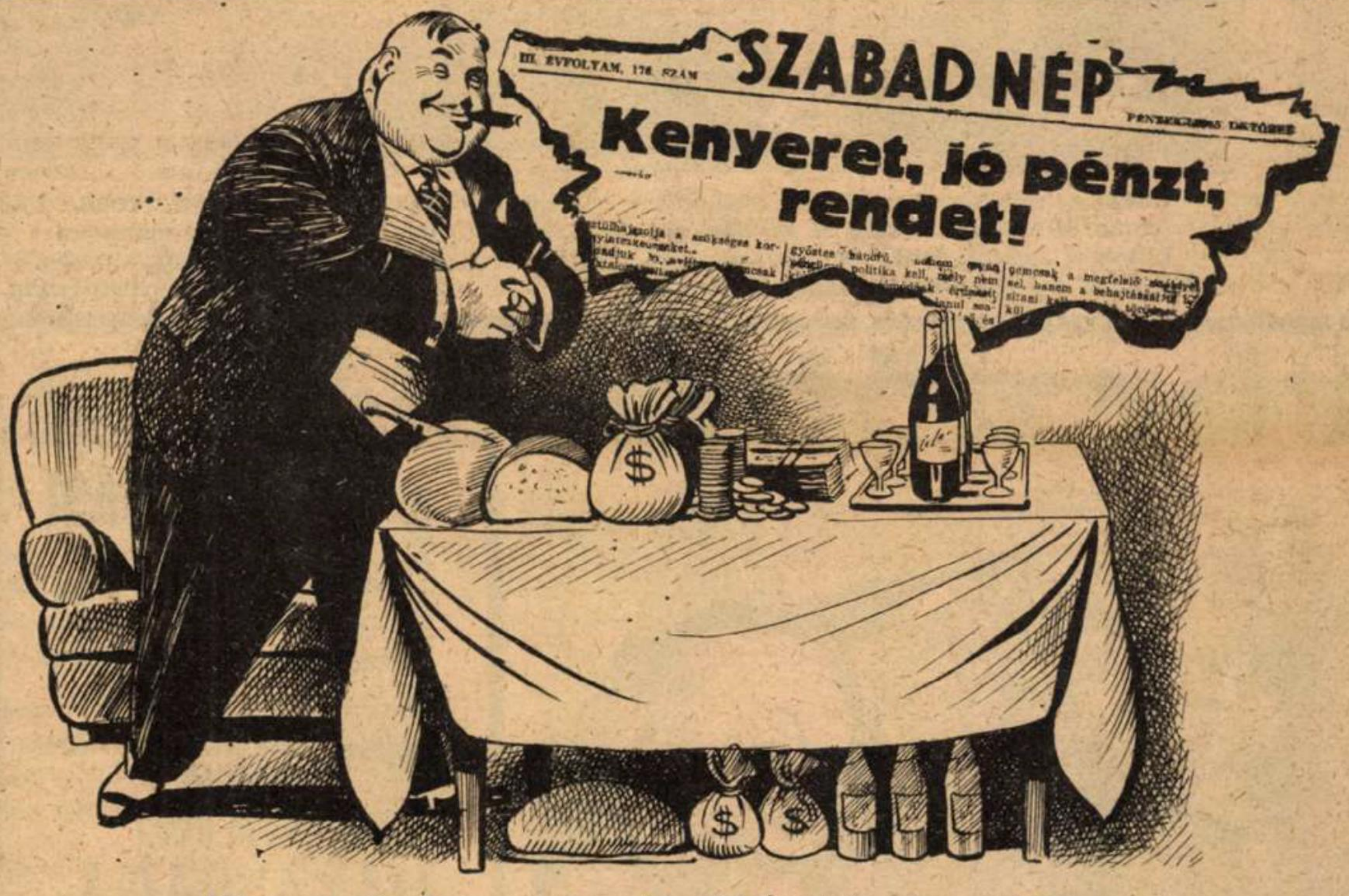

Végre egy véleményen vagyok a dolgozókkal, ezt én már megvalósitottam.

A dollárpapa

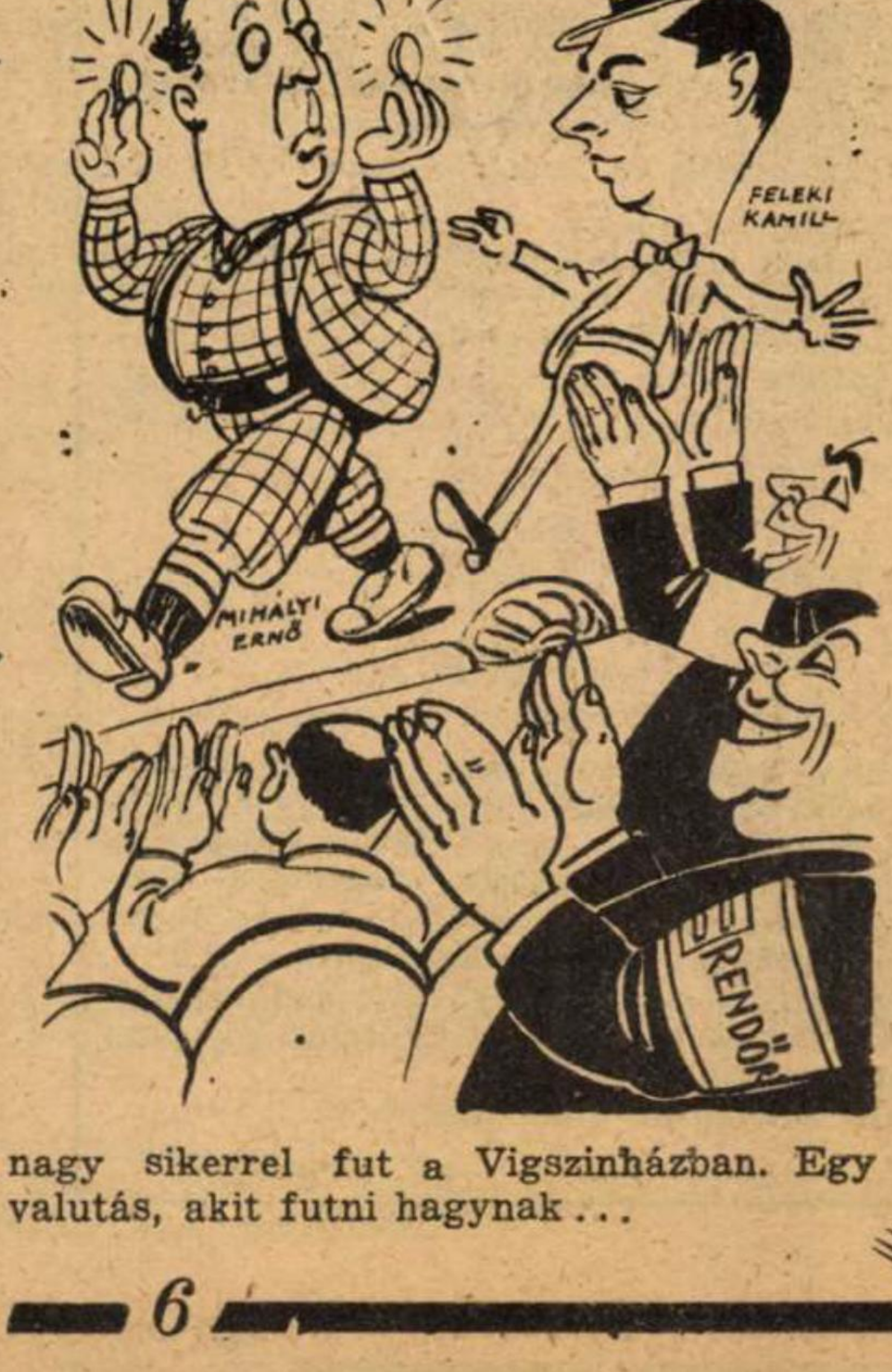

nagy sikerrel fut a Vigszinházban. Egy valutás, akit futni hagynak...

A három árva szavazó

Irta: Hidvéghy Ferenc

Három árva sír magában
Az elhagyott kis Néppártban,
Zokognak, mert pártjuk Pesten
Nem vesz részt a választásban.

Schlachta Zeit, — mondja az egyik, —
Meddig birjuk ezt ki, meddig?
Schlachta Margit sincs már nálunk,
Aki listánkon volt eddig.

Bizony, bizony, — szól a másik —
Nem volt itt csak választásig
S most itt hagyott, meg sem állva,
A Polgári Supkapártig.

A harmadik ezt zokogja,
Miközben a fejét fogja:
Pálffy sincs már miközöttünk,
Ő most Bródy Ernő jobbja.

Igy sírdogál három árva,
Párttag a választást várva
Zivataros hideg éjben
Az elhagyott kis Néppártba.

A keserves könnyhulláson
Megindulok kéremáson,
Csak a Néppárt nem indul meg
Ettől se a választáson.

Végre valami olcsóbb lett!

Illetékes helyről közlik, hogy a szegénységi bizonyítvány olcsóbb lett. Eddig maximálisan 2500 pengős havi jövedelemmel lehetett szegénységi bizonyítványt kapni, ezt a 2500 pengőt most 7500 pengőre szállították FEL.

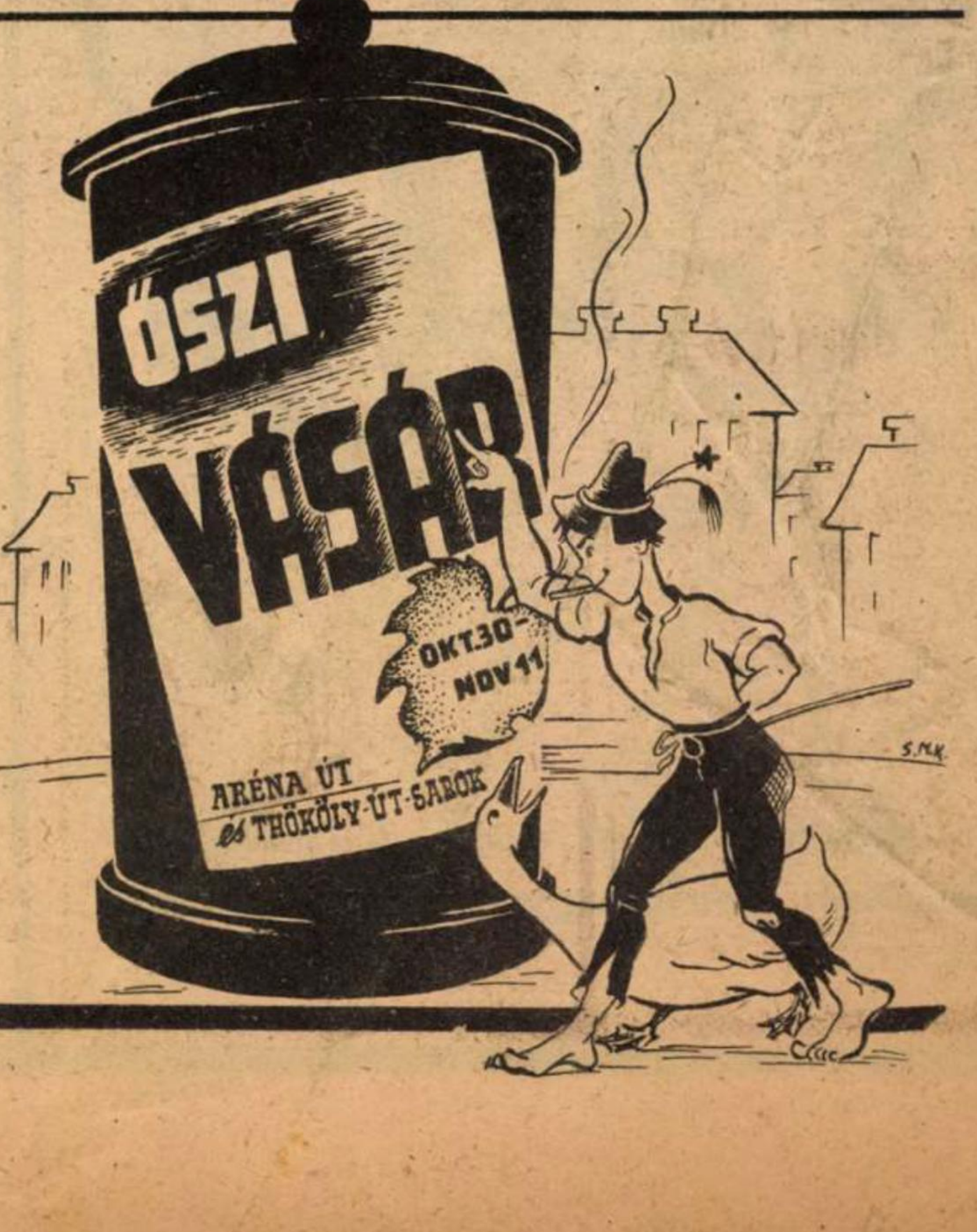

Több lap, mint kolbász

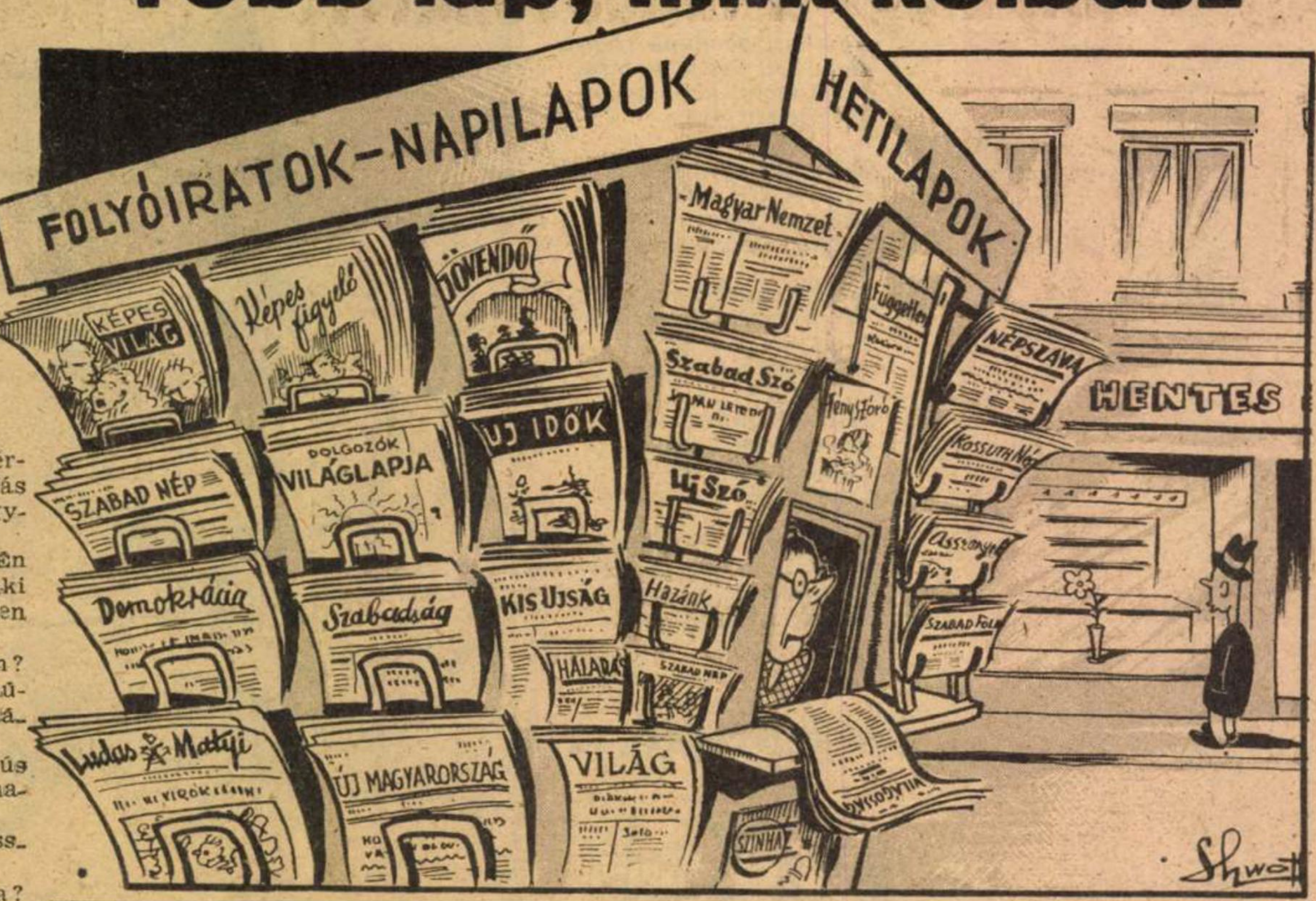

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy milyen nagy volt az érdeklődés a Bárdossy-tárgyalás iránt. Valósággal ölték egymást a jegyekért.

— Izlés dolga, kérlek. Én olyan embert is tudok, aki csak muszájból vett részt ezen a tárgyaláson.

— Ki volt az, kérlekalásan?

— Bárdossy. Ha őrajta múlik, biztos, hogy szívesen távolmaradt volna.

— Hallom, újabb háborús bűnös csoport érkezik a napokban.

— Igen. Rövidesen Rajnissnak is elhúzzák a nótáját.

— Rajnissnak mi a nótája?

— Már elfelejtetted? A *Wacht am Rajniss*.

— Az árrögzítéshez mit szólsz, kérlekalásan?

— Árrögzítés helyett jobban szeretném a bárrögzítéseket.

— Miért?

— Tudod kérlek, mint lelkes kisgazda, régi lokálpatrióta vagyok. A bárrögzítést is azért szeretném, hogy tudjam végre melyik az a bár, amelyikben erőimet a kisgazdáknak szentelhetem.

— A bárokról jut eszembe, mit szólsz a bérekhez?

— Hallom, megint emelik. De ez engem, sajnos nem érint. Ries igazságügyminiszter direkt ellenem dolgozik.

— Miért kérlek?

— Legutóbb kijelentette, hogy Népbiróság elé kerülnek mindazok, akik nem igazoltakat foglalkoztatnak.

— Ez akkor elsősorban a Népbiróságnak lesz rossz.

— Miért, kérlekalásan?

— Mert engem főleg a Népbiróság foglalkoztat: állandóan beidéznek. Megjegyzem, nagyon előzékenyek velem. Mikor legutóbb fárasztottak, oyan udvariasak voltak, hogy mindjárt le akartak ültetni.

— A november 4.-i országos választásokhoz mit szólsz?

— Jól jegyezd meg ezt a dátumot kérlekalásan, mert ilyen nap még nem volt, de nem is lesz.

— Gondolod, kérlek?

— Ez egészen biztos, kérlekalásan.

— Miből gondolod kérlek, hogy ilyen nap még nem volt és nem is lesz?

— No hallod. Hát volt már valamikor vagy lesz valaha is 1945 november 4.-e?

— Ez igaz. Na, szervusz kérlekalásan.

Legtöbbet fizet iró- és számológépeiért

NOVUM számoló- és irógépüzlet VII. ker. Dembinszky-utca 16. szám és V. Teleki Pál-utca 22. Telefon: 420—918. — Szives meghívásra gépeit a helyszínen felértékelem.

A 7 egyik vicce

— Uram, szenzációs bejelentésem van! Feltaláltam egy műanyagot, amely tökéletesen alkalmas tüzelésre. Nagyon gazdaságos, magas kalóriája van.

— Milliókat fog keresni vele. Mikor kezdi el gyártani?

— Amint lehet. Tudniillik egy kis nehézség van.

— És pedig?

— Csak szénből lehet előállítani.

Ujabb korszerű társasjátékok

Nagy gyermekeknek ajánlja: Pártos Jenő bácsi

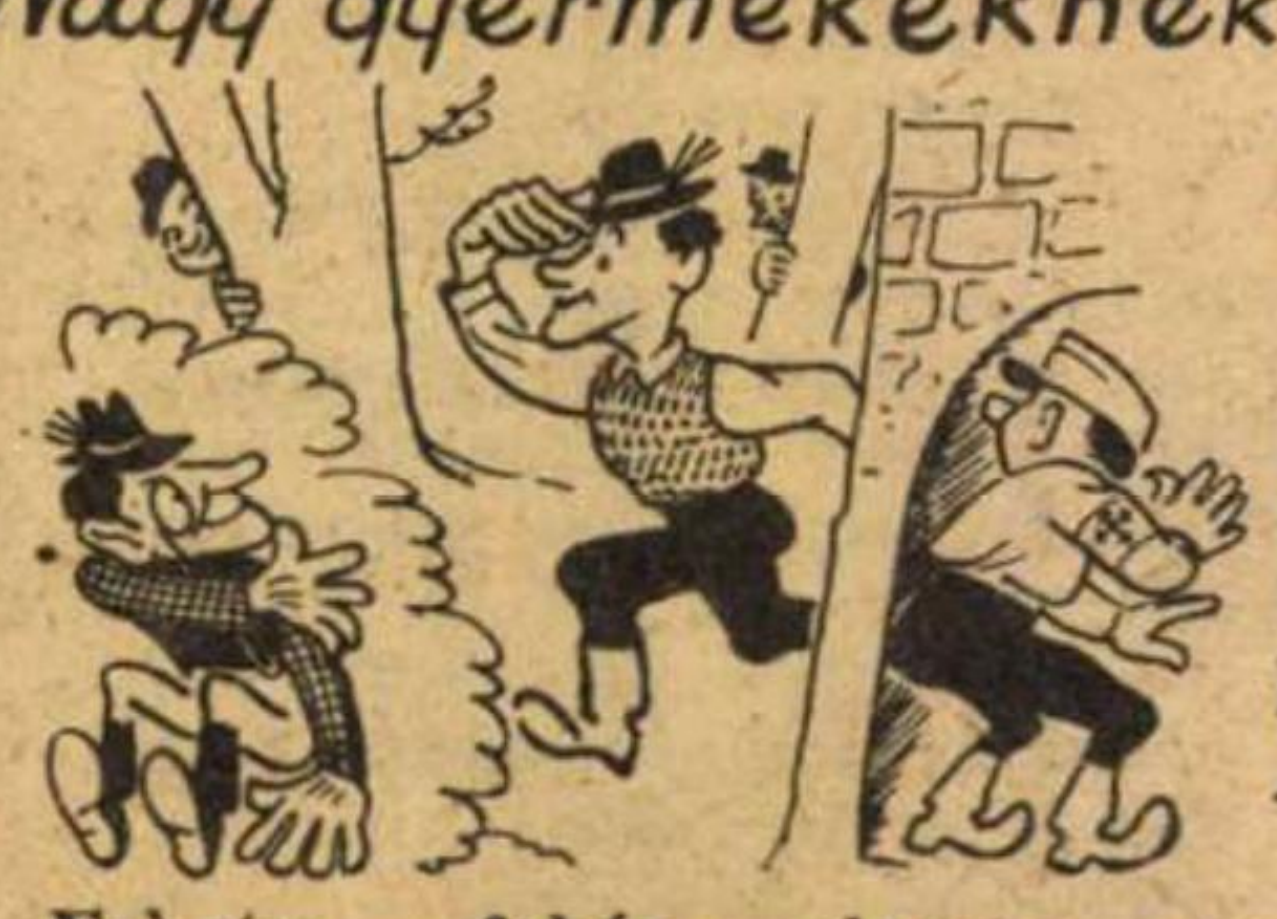

Kis gyerekek játszották ezt kinn a játszótéren,
Míg az egyik szemet húnyt, a másik elbújt szépen...
Vagy a mama, vagy a dada szintén belejátszott
S mutatta a keresőnek: „Arra megtalálod!..."
Ezt a játékot sokezer reakciós játssza,
Bottal üthetik a nyomát, nem akadnak rája!
Bujócskázik... párt-tag lesz... ott megtalálja helyét..,
A Párt pedig az, amelyik behúnyja a szemét!

Fekete... fehér... igen... nem...

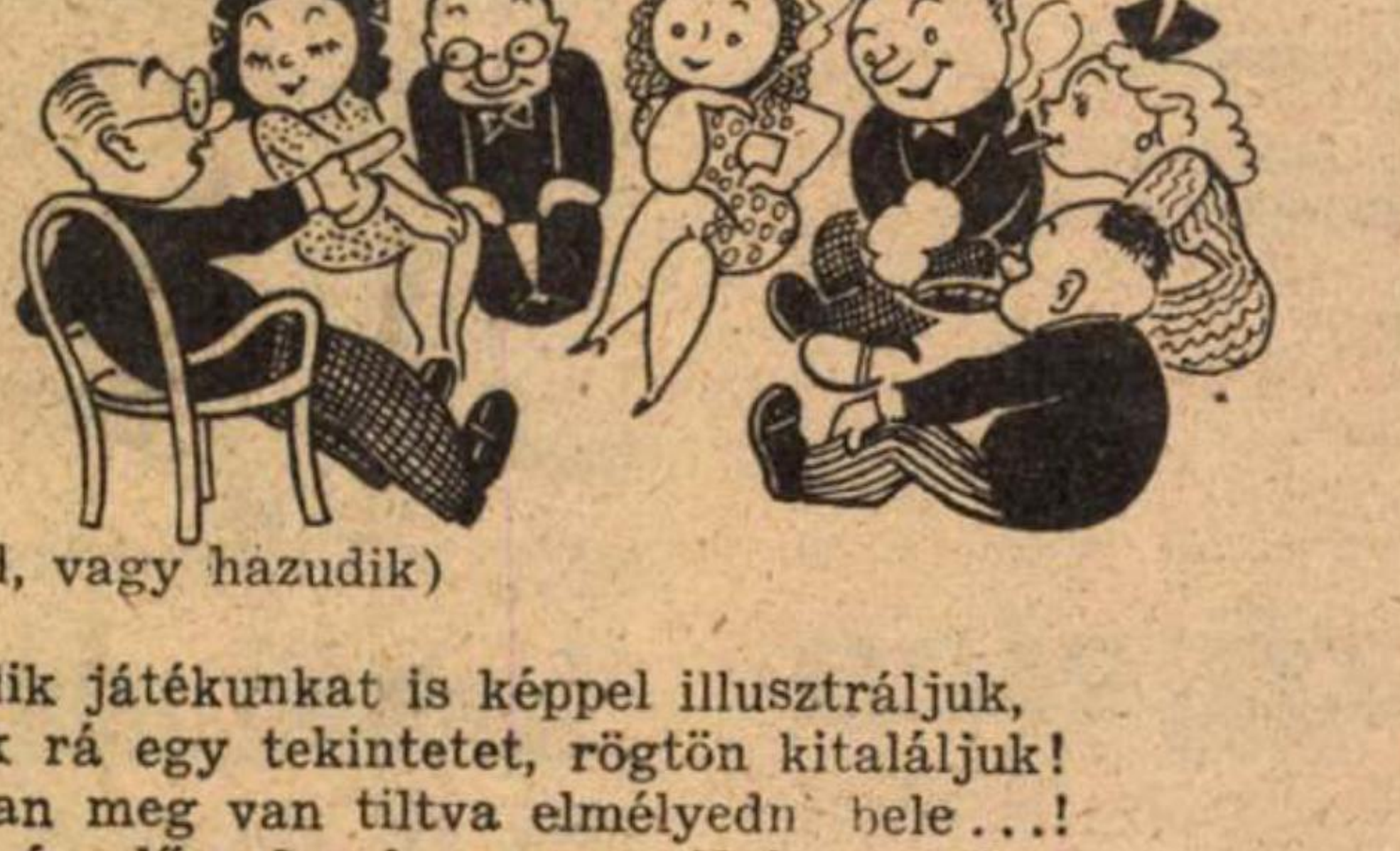

Következőképpen alakul a játék:
Ki-ki elmondja hogyan szerzett
Cukrot, lisztet, zsírt vagy kávét?
Kérdésre a felelet
Nem lehet más csak ilyen:
Fekete?... Fekete!
Igen?... Igen!!

(Aki mást válaszol, az vagy zálogot ad, vagy hazudik)

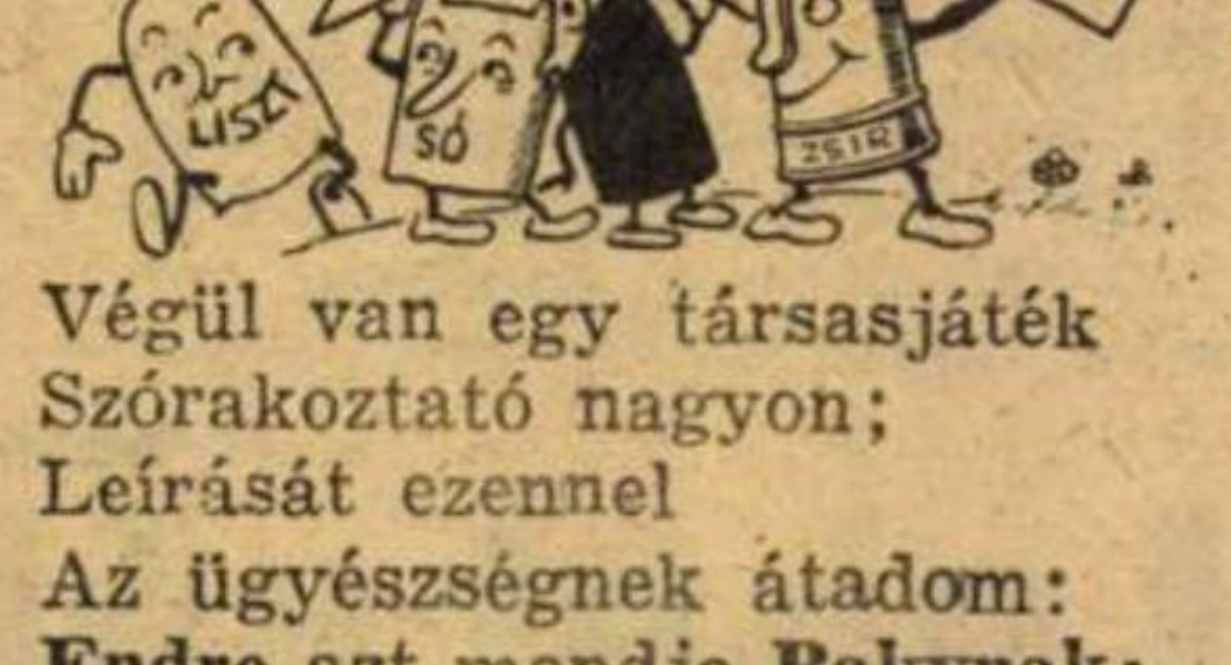

Harmadik játékunkat is képpel illusztráljuk,
Vessünk rá egy tekintetet, rögtön kitaláljuk!
Szigorúan meg van tiltva elmélyedni bele...!
Hátulsó ár előre fuss!... ez a játék neve!

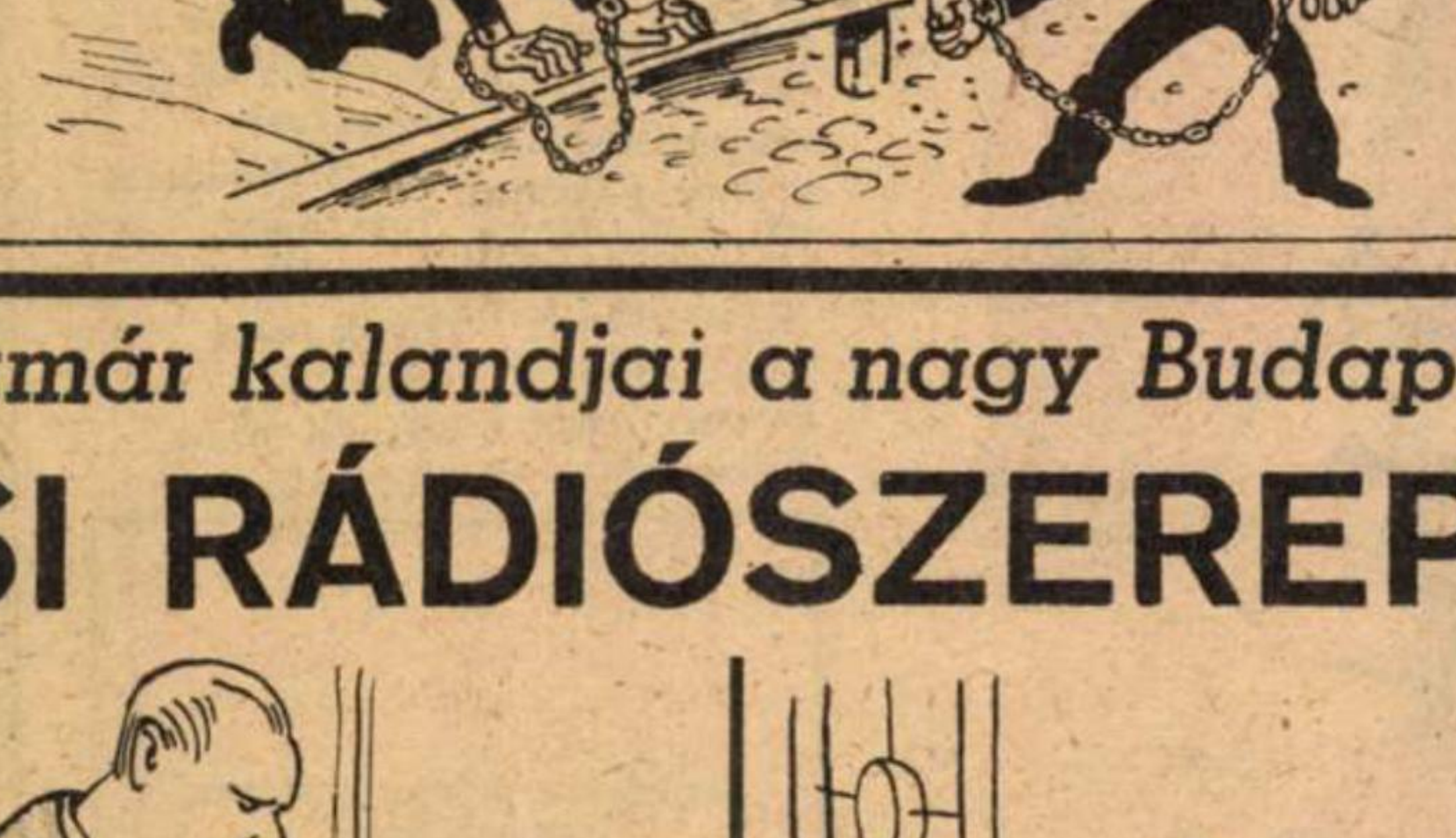

Végül van egy társasjáték
Szórakoztató nagyon;
Leírását ezennel
Az ügyészségnek átadom:
Endre azt mondja **Bakynak:**
„Már epedve vártalak!..."
És a közös cellájukban
Szembeköpősdit játszanak!

GULLIVER
újabb utazásai

Miután az igazolóbizottság igazolt, hogy sohasem láttam a tengert, ismét tengerre keltem. Könnyek között elbúcsúztam hü nejemtől, de gyengéden vigyáztam, hogy a röhögésemet észre ne vegye. Két hétig hányódtam a tengeren, aztán csupa megszokásból hajótörést szenvedtünk. Partraszálltam.

— Hány óra? — kérdeztem az első bennszülöttől.

Szakállas, marcona férfiú volt és nagy, ártatlan szemekkel nézett rám.

— Nem tudom — selypítette. — Már elmult három és én háromig se tudok számolni.

Egy másik bennszülött könnyedén kacagva szökdécselt. Két hatalmas bombát lóbált a kezében. Egyszerre pajkos mosollyal eldobta a bombákat. Öt bennszülött volt a közelben; aztán hatalmas dörrenés és egyetlenegy se volt.

— Mit csinál, uram? — mondtam szemrehányóan. — Ezek most meghaltak.

Nagy szemeket meresztett rám.

— Mi az, hogy meghaltak? — kérdezte. — Már játszani se szabad? Hát ez a demokrácia?

És sírvafakadt.

Megmagyaráztam neki a dolgot.

— Ki gondolta volna — csóválta a fejét. — Ők a hibásak, mért nem írták magukra, hogy törékenyek.

Egy kopasz bácsi kézenfogott.

— Maga idegen itt? — kérdezte. — Jöjjön, mutatok magának valami érdekeset.

Egy gólyafészekhez vitt.

— Látja? — mutatott a gólyára. — Ez hozza a gyereket. Ügyes dolog, mi?

Sok érdekes dolgot láttam még. Egy csendes sarokban öt bennszülött egy hatodiknak a lábát fűrészelgette egy rozsdás fűrésszel és a „Bujj, bujj zöldág, zöld levelecske" című dalt énekeltek hozzá. Egy nagybajúszú bennszülött éppen egy bérpalotát gyujtott meg az öngyujtójával és meglepetten fordult a körülötte állókhoz:

— Miért nem énekelnek?

Megragadtam a kezét:

— Elég a ház, az Istenért!

— Hát aztán? — mondta csodálkozva. — Tehetek én róla? Az a marha háztulajdonos az oka, miért nem építette azbesztből. Azért ne szórakozhassak, mert a háztulajdonosban nincs előrelátás?

Az egyik bennszülött kihúzta a kését a másik hátából.

— Ha bennehagyom, — panaszkodott, — még képesek azt mondani, hogy én öltem meg. Lánc, lánc, eszterlánc, eszterlánci cérna...

És elszökdécselt.

Forgott velem a világ.

Dehát hol vagyok, az Istenért? — kérdeztem az egyik bennszülöttől.

— Nem tudja? Ez a Háborús Bűnösök Országa.

Gergely Miklós.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XVII.

KUKSI RÁDIÓSZEREPLÉSE

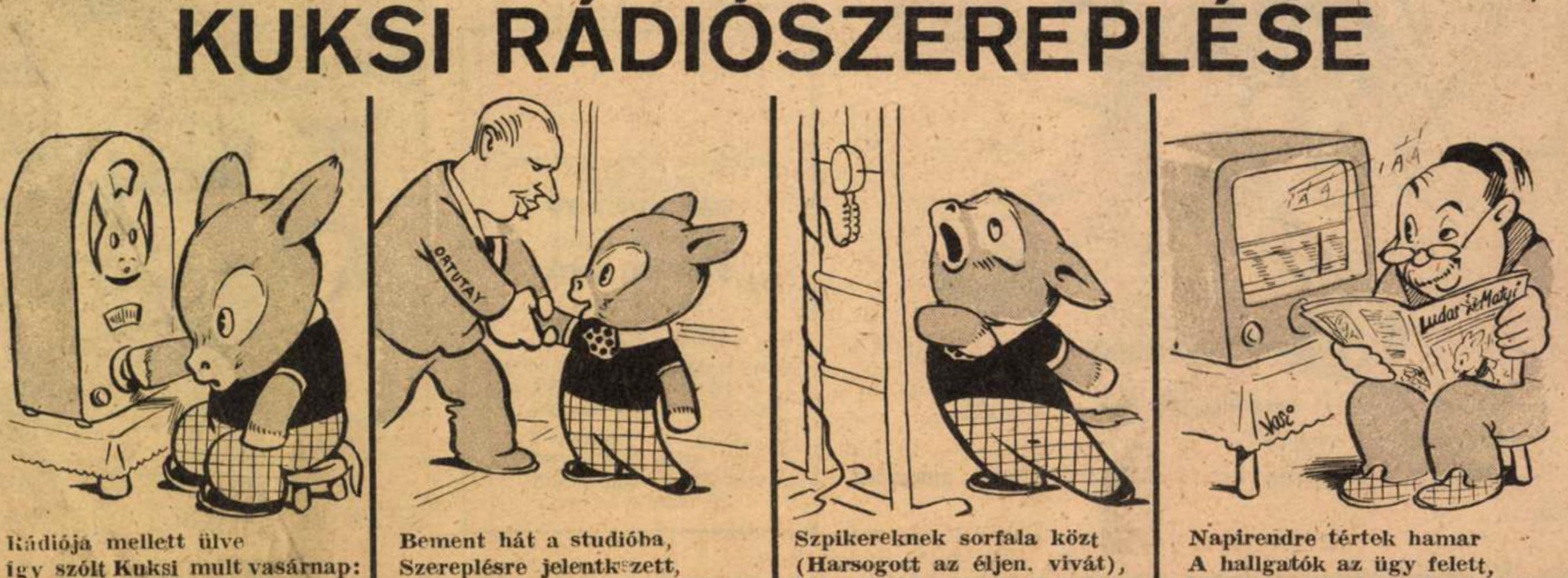

Rádiója mellett ülve
Így szólt Kuksi mult vasárnap:
Nincsen színe mostanában
A rádió műsorának.

Bement hát a studióba,
Szereplésre jelentkezett,
Remek - mondták - Kuksikának,
Ön megmenti a helyzetet.

Szpikereknek sorfala közt
(Harsogott az éljen. vivát),
Mikrofonhoz lépett Kuksi
S kivágta a magas i-á-t.

Napirendre tértek hamar
A hallgatók az ügy felett,
Mondván: Megint változtatták,
Úgy látszik a szünetjelet.

Nem hazudik a muzsikaszó...

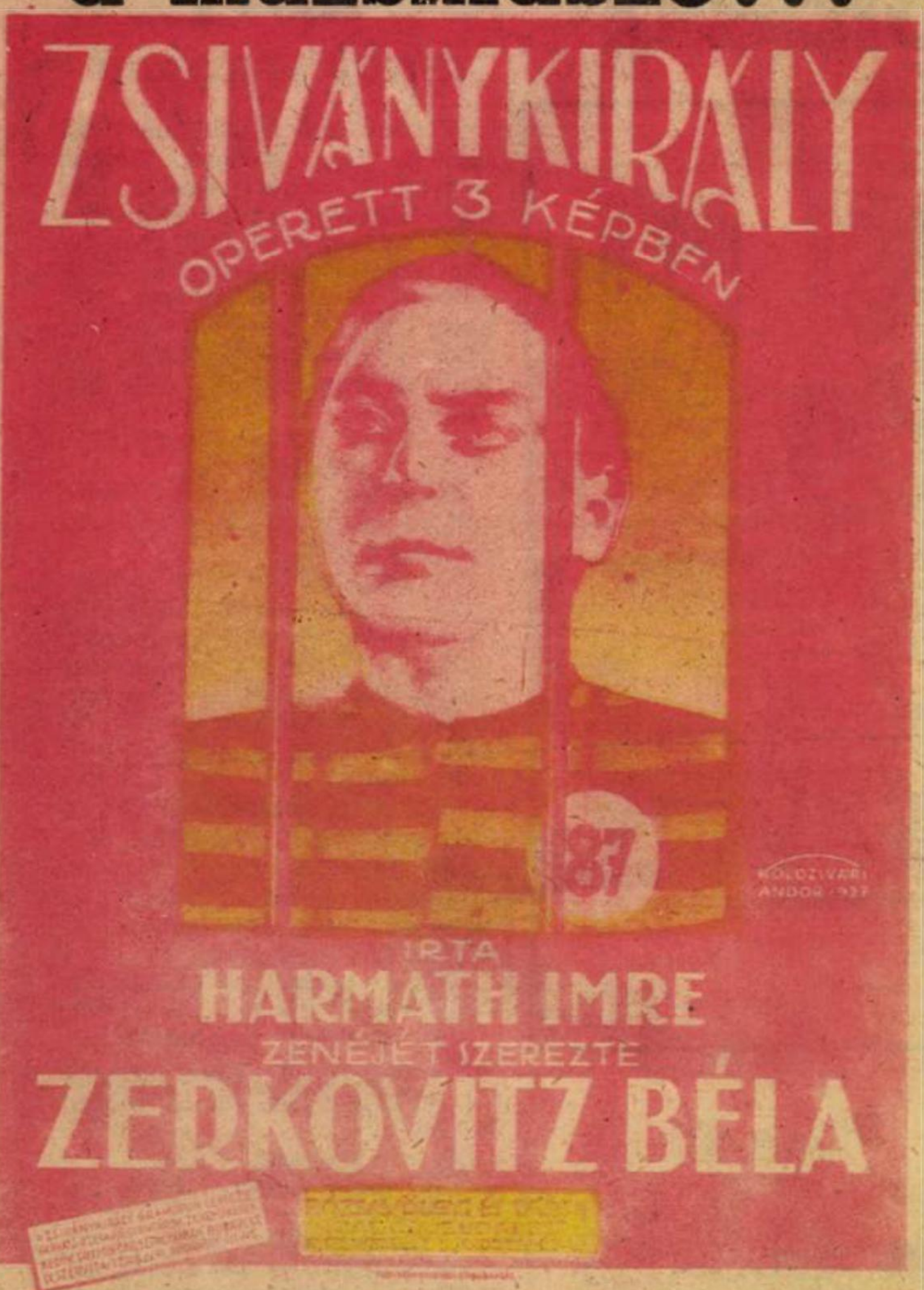

Ma 18 éve, 1927 november 2-án mutatta be a Royal Orfeum Zerkovitz Béla „Zsiványkirály" cimű operettjét. A címszerepet egy tehetséges, fiatal szinész, bizonyos Kiss Ferenc játszotta. Költséget és fáradtságot nem kímélve, megszereztük az operett kottájának eredeti cimlapját, amely mindennél ékesszólóbban bizonyítja, hogy a szinészkamara volt elnöke a fegyenc-szakmában már komoly szinpadi multra tekinthet vissza. Ugyancsak közöljük a „Pajtás" cimű sláger hiteles szövegét, amelyet Kiss Ferenc zsiványkirályi rendfokozatban óriási sikerrel énekelt el estéről-estére az Orfeum közönsége előtt. A kis dal amellett bizonyít, hogy az „Elnök úr" jövendőmondónak közel sem volt olyan utolsó, mint embernek.

Ime, szóról szóra:

Egyszer a függöny majd fenségesen
A búcsúfellépésemen legördül,
Lesz majd egy trükköm, melyet senkisem
Csinál utánam társaim közül:
A szivemet egy éles tőrrel kihasítom én
S aztán a publikum közé hajítom könnyedén!

Pajtás, komédiás vagy csupán,
Pajtás, az élet csúf szinpadán,
Pajtás, bohóc vagy és semmi más,
Nem más, komédiás.

A Margitszigeten

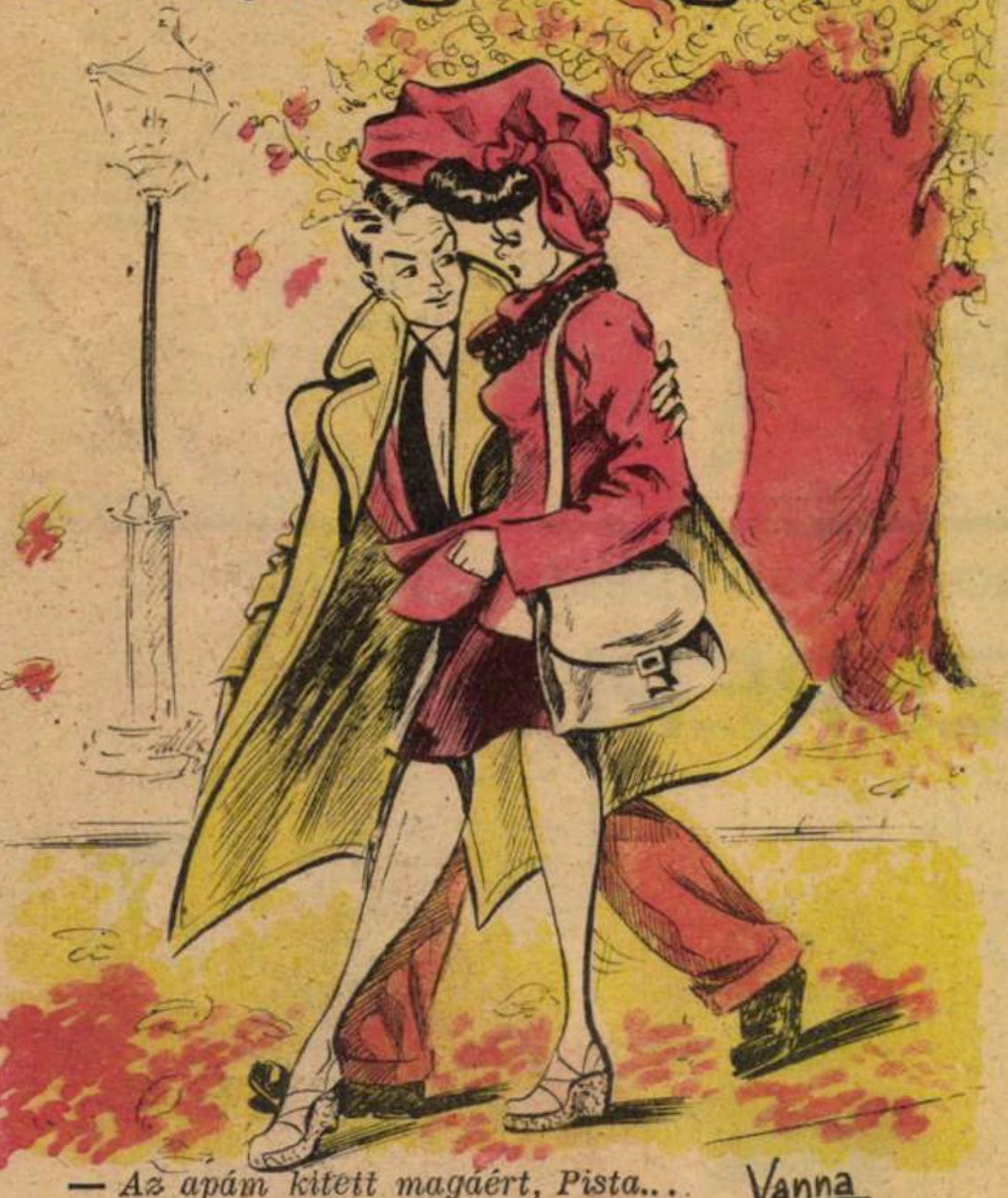

— Az apám kitett magáért, Pista...

— Na, mit vitt véghez?

— Semmit. Mondom kitett otthonról, mert magával járok ...

Árrögzítés

Rögzítve az árak,
Lelkesedve közlöm.
A zsír nyolcszáz pengő,
Írja ezt a Közlöny.

Nem lesz gondunk szénre,
Nem kell sok pénz fára,
Mert szolid lett nagyon
A rögzített ára.

A tej negyven pengő,
Százötven a lencse,
Hol van ez a lencse?
Hisz ez kész szerencse.

A Közlönyben van csak,
Mint megtudtam mára.
Mert a füszeresnél
Kilencszáz az ára.

„Hiszen Rónai ezt
Kevesebbre mondta..."
Füszeresem erre
Csak a vállát vonta.

Mutattam a Közlönyt:
Látja, itt ez ennyi...
Füszeresem így szólt:
Tessék ott megvenni.

Sic transit...

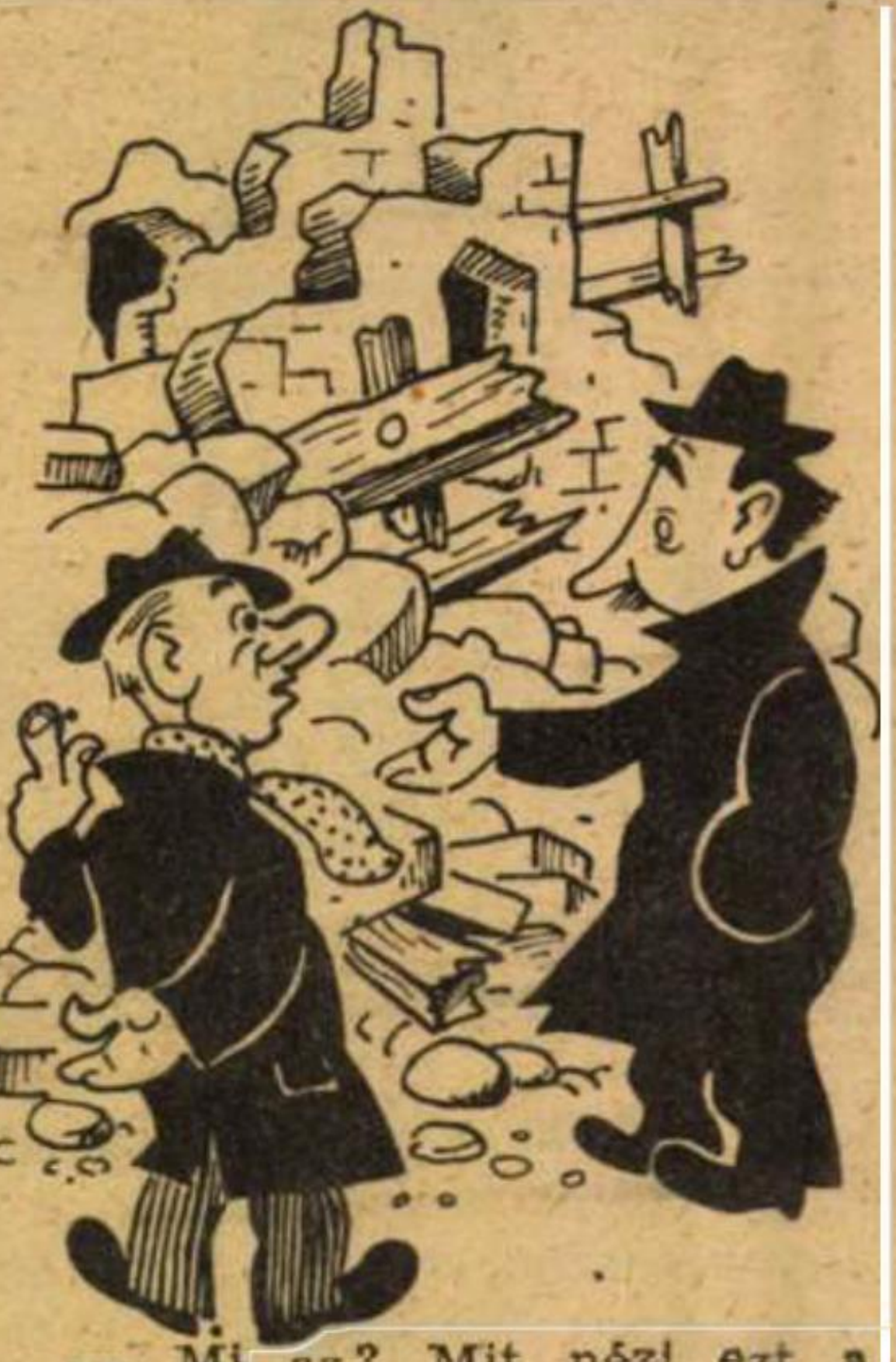

— Mi az? Mit nézi ezt a romhalmazt?

— Képzelje... Ez az öröklakásom.

Fürdőproblémák

— Négyszáz pengő egy gőzfürdőjegy ára. A kádfürdő ennél is drágább.

— Akkor a gőzfürdő mégis csak praktikusabb.

— Miért?

— Mert ott könnyebb kiizzadni a jegy árát.

MÉG VICCNEK IS ROSSZ, HA
bőröndöt, retikült,
másnál vesz, mert legjobb, legolcsóbb Gold László bőröndösnél, Baross-tér 15. Keletivel szemben.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Luiza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Horváth Henrik
Kertész Endre
Lányi Viktor
Palásti László
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Sebők Imre
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szűr-Szabó József
Tabi László
Toncz Tibor
Török János
Vasi
Vasvári Anna
Zerkovitz Béla

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

A PLAKÁTRAGASZTÓ legújabb ötlete

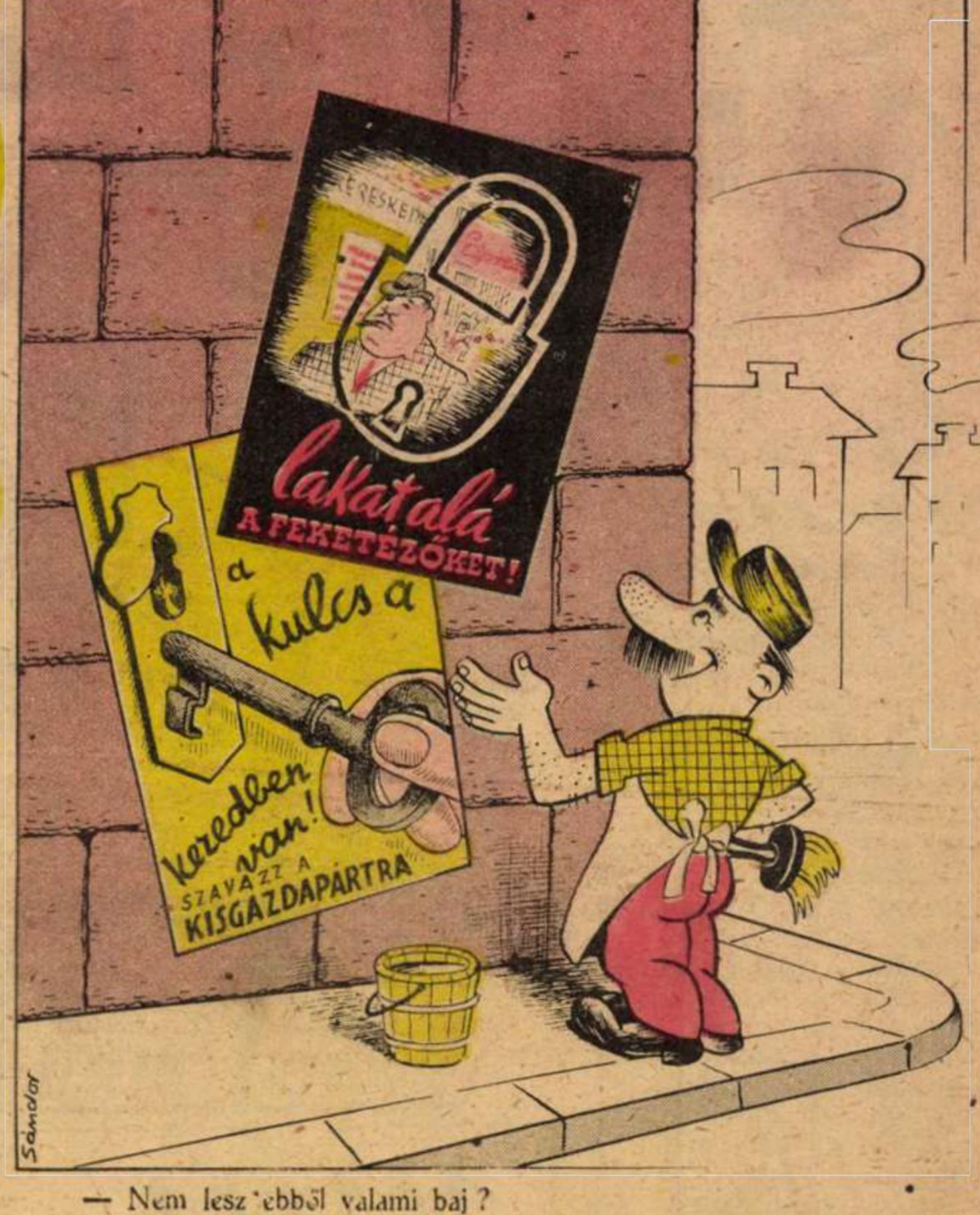

— Nem lesz ebből valami baj?

Kereskedelmi levelezés 1945...

Kedves Ismeretlen!

Nem tudom biztosan, hogy ön volt-e az a sovány úriember, aki mult pénteken délfelé megszólított a Teleki-tér sarkán és valami árut kínált eladásra.

Amennyiben ön volt, úgy felkérem, vagy szállítsa le azokat a dolgokat, vagy adja vissza az előlegként átadott 800.000 pengőt.

Amennyiben nem ön volt, úgy tekintse fenti kérésemet tárgytalannak.

Tisztelettel
Tőzs Dezső

Kedves Tőzs Úr!

Nem hinném, hogy én volnék az, akire gondol, de pénteken csakugyan több járókelőt megszólítottam az utcán s így lehetséges, hogy ön is köztük volt.

Ami azokat a dolgokat illeti, hát még nem tudom, hogyan állunk vele, de, sajnos, az ára biztosan felment azóta, ezért szíveskedjék további 200.000 pengőt címemre feladni, különben kiteszi magát annak, hogy elveszíti az előlegét.

Hazafias üdvözlettel
BORZ EGON

U. i.: Miről is van szó?

Kedves Tőzs úr!

200.000 (azaz Kétszázezer) pengőt megkaptam és alkalomadtán még utánanézek a dolognak.

Hazafias üdvözlettel
Borz Egon

U. i. Maga jön az egésszel és én emlékezzem?!

Kedves Borz Úr!

A mai napon négy, ismeretlen eredetű láda érkezett címemre. Feltételezem, hogy Ön küldte.

Miután kibontásuk előtt vevőim széjjelkapkodták őket, kérem, legyen szíves utólag közölni velem, hogy mi volt bennük.

Abban a reményben, hogy ez örökké így marad, vagyok

híve
Tőzs Dezső

U. i.: Néhány vagónnal még átvennék ebből a dologból.

Lehet választani!

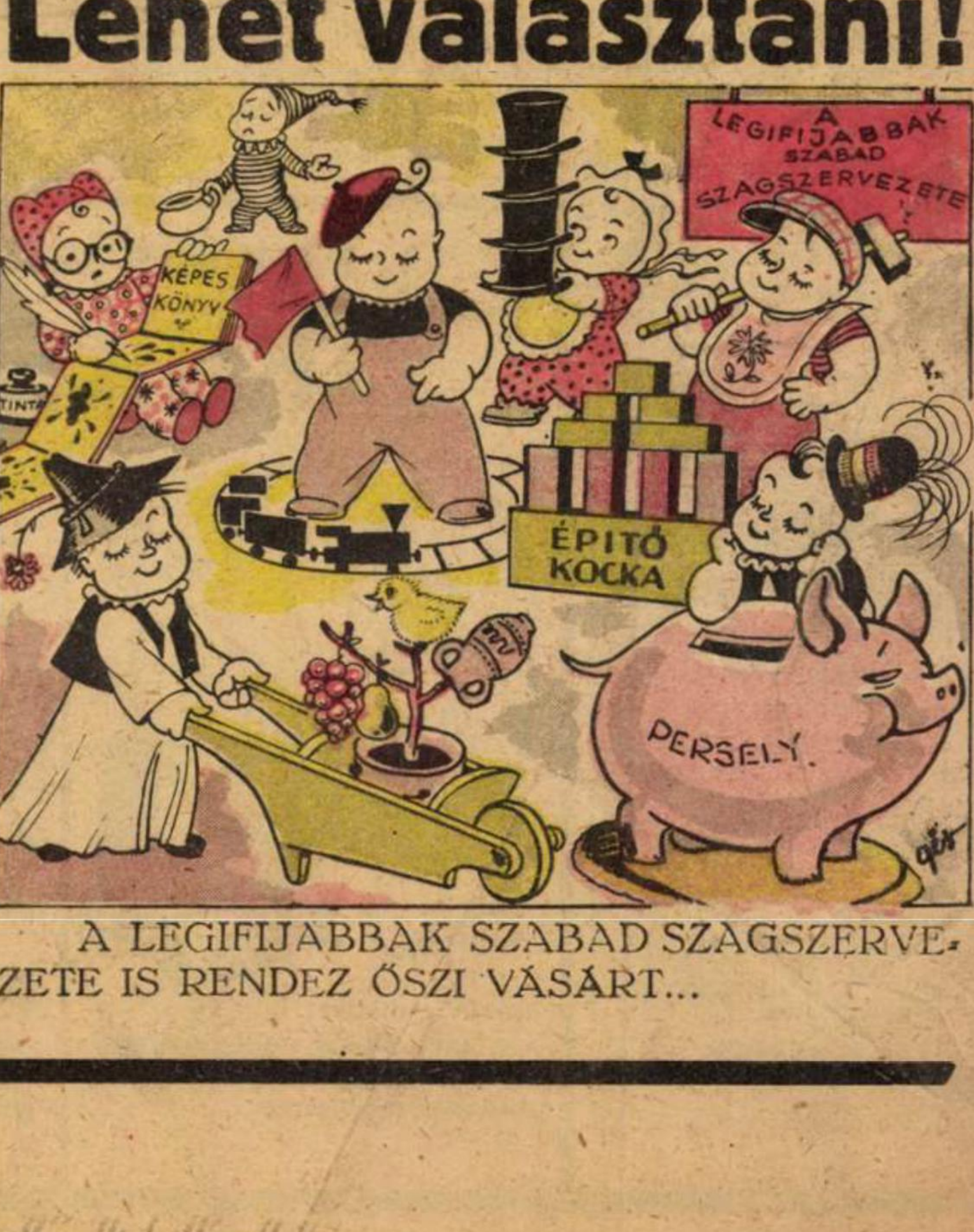

A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE IS RENDEZ ŐSZI VÁSÁRT...